

Buletin săptămânal

Newsletter

Anul VI, nr. 13 (255)
24 – 30 martie 2006

Realizat de Institutul Social Democrat „Ovidiu Șincai”
și Biroul de presă al PSD

Rubrici

Eveniment

PSD,
sediul central

Relații
externe

Palatul
Parlamentului

Organizații
teritoriale
ale PSD

Această pu-
blicație poate
fi accesată
pe site-ul
www.fisd.ro

Sumar

- Conferința președinților comisiilor pentru politică externă din Parlamentele statelor membre și în curs de aderare (România și Bulgaria) ale Uniunii Europene (30 martie 2006) **2**
- Document. În dezbateră publică: Proiect de Societate – România Prosperă Solidară și Demnă (28 martie 2006) **3**
- Proiectul “Satul românesc – sat european” (30 martie 2006) **12**
- Conferință de presă susținută de domnul Cristian Diaconescu (24 martie 2006) **13**
- Conferință de presă susținută de domnul Vasile Pușcaș (26 martie 2006) . **15**
- Scrisoare deschisă adresată primarului Emil Boc (27 martie 2006) **18**
- Declarația domnului președinte Mircea Geoană după ședința Biroului Permanent Național (27 martie 2006) **19**
- Modelul socialist al stângii românești (28 martie 2006) **20**
- PSD își pregătește primarii pentru a atrage fonduri comunitare (28 martie 2006) **21**
- Banca Națională, trădată de Guvernul Tăriceanu (29 martie 2006) **21**
- Angajații Întreprinderii Tractorul, puși în fața perspectivei unui șomaj mascat (29 martie 2006) **22**
- Reforma în sănătate începe cu un pas înapoi (30 martie 2006) **22**
- Declarație politică (29 martie 2006) **24**
- Situația pensionarilor de la Combinatul Chimic Tîrnăveni (30 martie 2006) **25**
- Organizații teritoriale ale PSD **26**

Conferința președinților comisiilor pentru politică externă din Parlamentele statelor membre și în curs de aderare (România și Bulgaria) ale Uniunii Europene

(30 martie 2006)

Senatorul Cristian Diaconescu, membru al Comisiei pentru politică externă, a participat la Conferința președinților comisiilor pentru politică externă din Parlamentele statelor membre și în curs de aderare (România și Bulgaria) ale Uniunii Europene, care a avut loc la Viena, în perioada 27-28 martie. Temele reuniunii au fost consolidarea perspectivei europene a Balcanilor de Vest, Kosovo, responsabilitățile Parlamentelor naționale și ale Parlamentului European în politica europeană de vecinătate, prioritățile

președinției austriece a Consiliului European și proceduri de verificare a non-proliferării.

Prezența în capitala austriacă a delegației parlamentare române a prilejuit, de asemenea, realizarea de contacte bilaterale cu reprezentanții legislativelor care nu au ratificat încă Tratatul de Aderare a României și a Bulgariei la UE. Dialogul a furnizat elemente suplimentare de sprijin pentru acceptarea țării noastre ca membru cu drepturi depline al UE la 1 ianuarie 2007.

În dezbateri publică

Proiect de Societate – România Prosperă Solidară și Demnă

(28 martie 2006)

Președintele Partidului Social Democrat, Mircea Geoană, a lansat spre dezbateri publică, în cadrul conferinței susținute marți, 28 martie 2006, la Universitatea Creștină “Dimitrie Cantemir”, **“Proiectul de societate – România Prosperă, Solidară și Demnă”**.

Visul Românesc

1. Clasa politică este servitoarea națiunii, nu stăpâna națiunii. A-ți servi națiunea, fără a o minți sau a o fura, nu este un sacrificiu, ci o meserie cinstită și onorantă, o chemare.

2. România nu este blestemată la neputință, înapoierie, dependență. Dacă blestemul există undeva, el este în microbul neîncrederii în noi înșine : crezând că nu putem, că suntem slabi, că unii dintre noi trișează, facem ca neputința să devină realitate. Să ne învingem neîncrederea, să ne învingem fatalismul și spaima neputinței va dispărea.

3. Ne așteaptă cea mai lungă epocă de pace și libertate din istoria noastră. O epocă în care putem face din România un miracol european, unde bogăția economică să se îmbine cu justiția socială. Nimic nu ne oprește, dacă ne dorim cu adevărat, să fim o națiune de învingători.

4. Vă propun să facem din România, în 10 ani, una dintre cele mai puternice economii din Europa Centrală, depășind media celor opt state din regiune care au aderat la Uniunea Europeană în 2004. Dacă vă închipuiți că nu se poate, vă înșelați : nu se poate tocmai pentru că vă închipuiți că nu se poate. Dar ne-am propus vreodată, cu adevărat, așa ceva ?

5. Vă propun ca în 10 ani să devenim economia cu mediul de afaceri cel mai prietenos din Europa centrală și de est. Să creem condițiile pentru a putea folosi resursele altora – bani din investiții străine, know how, management modern – pentru propria dezvoltare și modernizare. Să creem o economie dinamică și competitivă, pentru a putea finanța politici ale dreptății sociale. Să facem din România, în 10 ani, principala putere în domeniul noilor tehnologii, turismului și agriculturii din Europa centrală. Suntem o țară mare și diversă, unde putem îmbina modernitatea laptop-ului cu tradiția fermei și farmecul peisajului.

6. Vă propun să transformăm satul românesc într-un sat european. Să nu lăsam satul românesc în uitare și mizerie, să îl modernizăm fără să îl întinăm. Să ducem acolo în 10 ani apă, gaz, străzi bune și locuri de muncă

în industrii legate de agricultură. Beneficiind de acestea, țărănul român va ști să își găsească rostul și să scoată la lumină satul românesc.

7. Vă propun ca în 10 ani să eradicăm sărăcia extremă, să avem un sistem de sănătate la nivel european, și un sistem de educație, inclusiv la sate, la standard european.

8. Este imposibil să împlinești potențialul României dacă fiecare copil al României nu are cel mai bun start în viață. Vă propun ca în maxim zece ani nici un copil sărac din România, care dorește și poate să învețe, să nu rămâna fără carte. Fiecare copil dintr-o familie sărmană care se ratează pentru că nu a avut bani pentru studii este un păcat în fața țării și a lui Dumnezeu. Nimic nu poate fi mai frumos decât solidaritatea românilor în a da o șansă în viața unui astfel de copil, printr-o bursă de stat.

9. Reforma statului trebuie să introducă un nou contract între cetățean și stat, prin care statul să fie expresia rațională a interesului colectiv, și nu vâtaful națiunii. Să redăm statul în stăpânire cetățenilor săi. Nici o instituție a statului nu va scăpa neatinsă. Vom face un inventar al tuturor instituțiilor administrației publice centrale și locale cu care cetățeanul vine în contact. Vă propunem ca în 10 ani să avem una dintre cele mai performante administrații din Europa centrală, cu timpi de reacție pentru rezolvarea oricărei probleme standard sub media europeană. Să restructurăm modul de funcționare a guvernului, astfel încât politicile publice să fie eficiente, raționale și transparente. Să limităm drastic corupția prin pedepsirea vinovaților, reducerea dramatică a procedurilor birocratice, introducerea noilor tehnologii și plata demnă a funcționarilor publici.

10. *Pentru a îndeplini dezideratele de reformă a statului, propun tuturor forțelor politice și societății civile, acceptarea, în cadrul proiectului de societate românesc, a unui pact de de-politizare a administrației de stat. România are nevoie de o administrație publică eficientă, transparentă și neutră din punct de vedere politic. Fugărirea reciprocă a reprezentanților puterii și opoziției din administrație trebuie să înceteze. Ambii jucători vor semna în schimb o declarație politică, pe care o pun în practică indiferent cine se află la*

guvernare, prin care creează reguli neutre ale jocului, cum ar fi selecția funcționarilor publici prin concursuri reale. Dacă fiecare parte are siguranța că partea cealaltă nu va folosi administrația împotriva ei sau pentru a-și păstra clientela, atunci se creează un echilibru și o încredere care permit păstrarea regulii jocului.

11. România are nevoie de un pact de de-politizare a justiției similar celui pentru de-politizarea administrației. Politicul nu trebuie să aibă nici un rol în procesul de selecție, care trebuie să fie exclusiv meritocratic.

12. Corupția, adică furtul, este o crimă împotriva națiunii. Cetățenii unei națiuni mândre nu se fură unii pe alții. Iar cei care o fac, vai de ei. Propun clasei politice să își asume un legământ de onoare al onestității și să îi invite pe cei din rândurile ei suspectați de corupție să depună armele. Propun o declarație solemnă a tuturor partidelor politice pe această temă, urmată de un raport anual către națiune cu privire la măsurile luate de fiecare formațiune politică de a se curăța moral, inclusiv prin eliminarea celor care s-au întinat în anii comunismului. PSD arată că are curajul de a se curăța din interior. Să fie o pildă și pentru celelalte partide.

13. România este o națiune mare și trebuie să devină o națiune puternică, fără complexe. O națiune puternică își poate permite să fie generoasă cu minoritățile. Minoritățile istorice din România sunt fondatoare ale statului român și au dreptul la împlinire culturală și spirituală, acasă la ele, în România. Minoritățile trebuie să arate aceeași toleranță, deschidere și generozitate către populația românească majoritară.

14. Deschiderea de după 1989 a însemnat adesea, o înțelegere greșită a democrației și libertății. Vă propun o Românie care își afirmă propriile valori, spiritul tolerant și înclinația către înțelegere. O Românie care spune nu violenței, cu mijloace concrete, o Românie care spune nu trivialității și consumatorismului ridicat la valoare de societate.

15. Vă propun o politică externă în care, bazându-ne pe performanța economică și administrativă internă, să facem din România o țară respectată în Europa și în regiune pentru ceea ce poate face, nu pentru ceea ce spune. O țară puternică este o țară atractivă ca model de societate, cu obiective clare și pragmatice, gestionate inteligent, nu o țară cu avântări discursive frivole, imature. România pe care o propun va fi un model de societate atractiv pentru frații din Moldova, care vor dori să ni se alature. Dacă nu vor fi acceptați în Uniunea Europeană, îi vom aduce noi acolo, după ce îi vom fi ajutat să își reformeze statul și societatea.

16. România va fi a șaptea putere de vot în Uniunea Europeană. Vă propun ca noua elită politică românească să facă din România una dintre marile puteri

politice ale Uniunii Europene, însemnând resurse, statut și prestigiu pentru țară. Să facem din România o Spanie a Europei Centrale.

17. Multe dintre aceste lucruri puteau și trebuiau deja făcute sau măcar începute. Că nu a fost așa este un păcat colectiv al clasei politice și elitei românești, pe care acestea trebuie să și-l asume și ispășească, în procesul schimbării de sine. Integrarea în Uniunea Europeană și NATO au ținut după 1989 locul unui proiect de societate românesc. Integrarea, acum realitate, trebuie să devină un mijloc de împlinire națională, nu un scop în sine.

18. Dar nimic nu se poate face cu pasivitate și neîncredere. Invit pe toți tinerii României care cred în șansa de a schimba această țară să mi se alature, sau să se alature altor partide, dacă li se pare că oferă ceva similar, pentru a ajuta la punerea în practică a proiectului de societate. Generația 2008 reprezintă șansa care poate da viață schimbărilor profunde în România.

19. Acesta este proiectul nostru de societate: până în 2017 o Românie cu adevărat bogată, unde averile nu se fac pe furt ci pe competență, talent și muncă. O Românie unde solidaritatea funcționează pentru a da șanse celor sărmani, unde progresul economic merge mână în mână cu justiția socială. O Românie mândră de industriile sale de vârf sau de economia bazată pe atuurile tradiționale bine exploatate ale țării. O Românie puternică și responsabilă în plan extern și European, respectată pentru puterea sa reală și nu pentru pretenții frivole sau nevrotice. O Românie care până să democratizeze Asia Centrală, să poate întinde o mână sigură Republicii Moldova. O Românie cu servicii publice de calitate, unde oamenii nu sunt dați afară din spitale, unde copiii sunt educați în pas cu vremurile. O Românie cu oameni senini și împliniți, nu hăituiți și nefericiți. O Românie ca o casă primitoare, unde să nu îți pară rău că te întorci. O Românie cu politicieni rezonabili, cărora să le pese și de altceva decât de ei, care să ofere țării direcție și viziune, nu corupție și ipocrizie.

20. O Românie fără complexe, care își recâștigă încrederea în sine, care nu mai e «sub vreme», ci se reîntemeiază pe eficiență, performanță, solidaritate și moralitate. Acesta este «miracolul din noi», Renașterea noastră, deșteptarea la care ne invită, «înțelegându-ne», imnul național. Scopul proiectului de societate nu este numai așezarea pe baze mai raționale și mai juste a societății românești, ci și recâștigarea încrederii românilor în ei înșiși, relansarea identitară a națiunii române. În forma sa ultimă, proiectul românesc de societate este un proiect de reîntemeiere națională.

„Capitalismul de tip post-comunist a dat naștere

unei societăți neegalitate cu slabe perspective pentru îmbunătățirea condițiilor de viață pentru mari părți ale populației. Societățile post-comuniste nu se află într-un proces de tranziție către o prosperitate de masă în stil occidental. Economia și societatea duală care caracterizează astăzi majoritatea Europei Centrale și de Est va exista în continuare și se va consolida – dacă nu se iau măsuri eficiente de contracarare a acestei tendințe.” Provocări pentru social-democrație în capitalismul de tip postcomunist, FES

1. România se află la răscruce

Ne aflăm la o răscruce și o vom apuca pe drumul cel mai bun nu ascultându-i pe alții cuvânt cu cuvânt, ci învățând de la ei lucrurile bune, adaptându-le realităților noastre și mai ales acționând după un plan, după un proiect complet de societate construit în funcție de interesele românești și realitățile lumii de astăzi.

Trăim într-o perioadă în care se decide viitorul multor generații de acum încolo. Ca națiune, am mai trecut prin astfel de momente. La începutul secolului XX, generația politică de atunci a luat deciziile corecte. Iar rezultatul a fost Marea Unire din 1918.

La mijlocul secolului XX, istoria nu a mai fost la fel de generoasă cu noi. Iar peste România s-a abătut greaua plaga comunistă. Acum, la început de secolului XXI, ne aflăm din nou în fața unui moment decisiv pentru istoria noastră. România se unește cu Europa și trebuie să se schimbe din temelii. Dar semnarea formală a unui acord de integrare nu aduce automat bunăstare și prosperitate în casa fiecărui român.

De aceea, avem nevoie de o schimbare fundamentală: a instituțiilor politice, a cadrului constituțional, a clasei politice, a rolului statului, a drepturilor și obligațiilor cetățenilor, a modului în care este organizată și funcționează economia.

După căderea comunismului, am ajuns la un consens în legătură cu îndreptarea țării către Occident. Dar astăzi, **la 16 ani de la schimbarea de regim, elita politică postcomunistă a eșuat total în formularea unui proiect, a unei direcții care să redea încrederea românilor în propriul lor destin.** Toate țările care au reușit au avut un proiect, un plan agreat care le-au ghidat pașii. Care este proiectul nostru? Nu avem nici un plan în afara copierii de la alții a unor modele expirate ale tranziției!

Suntem în NATO, în curând vom intra în Uniunea Europeană. Suntem pe propriile picioare. Să nu ne mai complacem în statutul de țară a periferiei. Nu mai putem aștepta din afară să ni se spună drumul pe care trebuie să mergem și încălzirile pe care să le

purtăm. Trebuie să fim capabili să ne dăm singuri răspunsurile, să luăm noi decizii. Pentru aceasata, România are nevoie de un proiect de societate. De un ghid pentru următorii 10 ani care să ne ajute să găsim drumul cel mai bun spre bunăstare pentru toți românii. Suntem singurii responsabili de destinul nostru.

Noi știm mai bine decât Europa sau America ce e mai bine pentru noi. Experiența din afara țării este foarte importantă. Dar, cu siguranță, nimeni nu va veni să ne spună ce să facem pentru a ne fi nouă cel mai bine. **Doar noi putem construi trambulina dezvoltării României și a unei vieți mai bune pentru români.** Nu este suficient să fim o țară bogată în resurse naturale. Nu este suficient să avem elite intelectuale și tineri de excepție. Nu este suficient ca după ce vom semna o hartie care spune că de mâine suntem membru ale UE, să ne așteptăm ca regulile comunitare să facă societatea noastră mai funcțională. Pentru ca românii să trăiască cu adevărat mai bine trebuie să ne luăm soarta în propriile mâini. **și să proiectăm evoluția societății românești măcar pentru 10 de ani de acum încolo.**

2. Rațiunea Proiectului de Societate

Este esențial să depășim tradiționala lipsă de consens din societate care ne împiedică să vrem și să obținem mai mult. Proiectul de societate trebuie să ne adune pe toți la aceeași masă, partide, sindicate, patronate, organizații civice, intelectuali, unde să decidem calea cea mai bună pentru bunăstarea generațiilor de astăzi și de mâine.

România este astăzi o țară cu prea mulți oameni săraci, cu prea mulți politicieni corupți, o țară care nu are un orizont și un traseu clar de urmat pentru următorii 10 de ani.

Avem oare un răspuns la întrebarea cum vrem noi să arate România următorului deceniu? Cum să producem un progres social real? Știm cum să îmbunătățim sistemul educațional? Cum să avem servicii medicale, de asistență socială, de îngrijire a copiilor mai bune? Un sistem de pensii mai generos? Cum să reducem elitele care pleacă să muncească pe salarii mari în Occident? Cum să avem locuri de muncă bine plătite pentru ca tinerii să nu plece în străinătate? Cum să-i ajutăm pe cei săraci care nu se pot ajuta singuri? Cum să întărim societatea civilă și să renaștem spiritul comunitar? Cum să avem o economie competitivă? Cum să dezvoltăm afacerile și cum să redistribuim resursele acolo unde este nevoie? Cum să arate politica externă a României pentru a câștiga influență, respect în lume și beneficii directe pentru țară? Cum să asigurăm securitatea țării pentru protejarea noastră și a generațiilor viitoare?

Sunt întrebări la care nu avem în acest moment soluții pe termen mediu și lung. Fără îndoială, în ultimii 16 ani s-au formulat multe răspunsuri, dar nu și un plan concret, cu opțiuni majore de strategie politică, economică și socială.

Astăzi, România nu are o biblie a dezvoltării, așa cum au avut Spania și Portugalia când s-au integrat în UE. O agendă calculată, după modelul Agendei Lisabona, pe care să o urmăm ad-literam, indiferent de culoarea politică a celor aflați la putere. Nu are pentru că ne lipsește capacitatea de consens la nivelul societății. Încă nu suntem în stare să ne adunăm, partide, sindicate, patronate, organizații civice și, dincolo de ceea ce ne desparte, să decidem împreună un traseu, un plan, o foaie proprie de parcurs, un proiect de dezvoltare pentru viitor care să fie aplicat sistematic, pe pilot automat, indiferent dacă la un moment dat se schimbă șoferul politic. Aceasta este Revoluția Binelui care produce ruptura decisivă de toate relele care ne-au ținut pe loc în acești 16 ani.

De aceea, este nevoie de un proiect de societate. De un proiect care să asigure modernizarea țării, o justiție socială reală, un progres economic accelerat, dar și mândria de a munci și trăi în România. De un proiect care să reducă decalajele dintre săraci și bogați, dintre urban și rural, dintre regiunile bogate și cele sărace ale țării.

Absența unui proiect de societate, în condițiile unei dezamăgiri firești care va veni în primii ani de după integrare, va lăsa câmp larg deschis populismelor și extremismelor, teren liber de manifestare pentru pseudo-lideri, pentru falși profeți și salvatori ai neamului. Este o obligație a oamenilor politici responsabili să pună mai presus de ambițiile personale, nevoia participării la realizarea unui proiect național important pentru noi și pentru generațiile care vin.

Astăzi facem o propunere în acest sens și o lansăm în dezbatere publică. Sperăm să ni se alăture societatea civilă, sindicatele, patronatele, dar și celelalte partide politice pentru ca, în acest an, să avem o Agendă București a dezvoltării României, un plan care să traseze liniile principale ale direcției pe care vom merge după întregirea în Uniunea Europeană.

3. Drumul european este calea cea mai bună

Integrarea europeană oferă multe dintre soluțiile la problemele societății, dar nu ține loc de proiect de societate. Noi avem nevoie de un proiect propriu de societate prin care să ne promovăm interesele de o manieră inteligentă și îndrăzneată mai ales în cadrul Uniunii Europene. De aceea trebuie să ne planificăm acțiunile

inclusiv în funcție de proiecțiile financiare ale UE pe următorii 7 ani.

Integrarea în Uniunea Europeană este cea mai bună soluție pe care o avem la problemele noastre, dar mijloacele concrete prin care ne putem ridica depind în totalitate de noi.

Tot mai multe semnale arată că vom avea parte de o integrare condiționată în Uniunea Europeană. Cel mai probabil vom adera la 1 ianuarie 2007, dar într-o primă etapă, va fi o căsătorie de probă. În domeniile în care nu vom fi complet pregătiți vom avea în continuare restricții și foi de parcurs. Ce facem noi într-o asemenea situație? Își vor păstra oamenii obișnuiți optimismul față de intrarea în Uniunea Europeană?

După isteria aderării se aud tot mai des semnale eurosceptice. Cauza? Prea puține voci vorbesc avizat despre ce înseamnă cu adevărat integrarea europeană. și aproape nimeni nu spune ce vom face după 1 ianuarie 2007.

Între opțiunile exaltate ale celor care așteaptă lapte și miere și viziunile catastrofice ale celor care văd în integrare balaurul care va înghite bruma de trai bun nu există nimic. Nimeni nu vorbește lucid, cu echilibru despre realitățile de după aderare, cu dezavantajele și cu oportunitățile concrete. și mai ales, nimeni nu vorbește despre deciziile strategice pe care trebuie să le ia România pentru a obține maximum de beneficii pentru români de pe urma intrării în UE.

Este decisiv pentru evoluția țării noastre să propunem un plan de dezvoltare pe 10 ani, care să țină cont și de perspectiva bugetară europeană până în 2013 pe care o cunoaștem încă de pe acum.

Resursele comunitare masive care se vor îndrepta spre noi ar putea fi irosite dacă nu ne fixăm inteligent prioritățile de dezvoltare într-un plan agreat de toate forțele politice responsabile din România.

4. Reforma statului, Reforma sistemului politic, o Societate civilă implicată

Nu avem tradiție democratică, nu avem spirit comunitar dezvoltat și nici resurse de capital social grozave. Trebuie să compensăm această dezavantaj prin voință politică, prin onestitate, prin conectarea politicii la agenda reală, dar și printr-un efort sistematic de educare civică. Majoritatea nu are întotdeauna dreptate, dar majoritatea are dreptate atunci când se revoltă în fața corupției, a ineficienței administrației publice sau a dezinteresului față de problemele oamenilor. Dimensiunea politică a proiectului de societate înseamnă o clasă politică nouă, curată, eficientă, un sistem constituțional modern, instituții funcționale și o societate ci-

vilă implicată în problemele comunitare.

Astăzi, cu actuala formulă statală, România nu poate parcurge dificilul drum de la sărăcie la bogăție. Statul român, așa cum îl cunoaștem noi și cum a fost construit în secolul XX, nu va face față noilor provocări. Nu mai poate asigura nici securitatea, nici bunăstarea și nici demnitatea românilor.

Actualul contract social dintre statul român și cetățeni a expirat! și este nevoie de unul nou! România are nevoie de o noua relație între stat și cetățean, de noi angajamente ale statului și de noi drepturi și obligații pentru cetățeni.

Doar atunci când politicul funcționează la parametri corecți, putem spera la o reformă adevărată care să întărească economia, care să însănătoșească statul și care să garanteze prosperitate pentru mai multe generații. O clasă politică bolnavă de corupție nu va putea niciodată să vorbească despre viziunea viitorului pentru că energia ei este consumată în foamea de beneficiile curente ale puterii.

Politicianul corupt care disprețuiește legea și care se reprezintă pe sine este produsul dictaturii comuniste. România nu mai are nevoie de el. Avem nevoie de o nouă generație de lideri politici aleși prin vot unimominal. Avem nevoie de oameni care au trăit, au învățat și respectă democrația. De oameni care muncesc și care au puterea să spună nu tentațiilor. De lideri politici pentru care serviciul public nu se confundă cu afacerile private.

Cum să trezim interesul tinerilor pentru viața politică în condițiile în care imaginea politicienilor în rândul tinerilor este catastrofală? Promovarea sistematică a unei noi generații de politicieni, a unor oameni cinstiți care nu se îmbogățesc din politică, a unei Generații 2008, poate fi un răspuns însă el nu este suficient. Alături de o nouă clasă politică, avem nevoie de un Parlament mai eficient și mai credibil, de un Guvern mai curat și mai apropiat de problemele reale ale oamenilor, de un președinte echidistant, de o Justiție profesionistă. Avem nevoie de funcționari care înțeleg sensul unei politici publice centrale sau locale, de un proces accelerat de descentralizare pentru că așa cum România nu poate fi condusă de la Bruxelles, nici Clujul, Baia Mare, Iașul sau Constanța nu pot fi conduse de la București.

Avem nevoie de un pact politic pentru depolitizarea administrației locale. Administrația noastră nu știe să atragă și să cheltuiască banii europeni. Și nu va învăța atâta timp cât după fiecare scrutin local se dă totul peste cap. Trebuie să creăm condițiile pentru mai multă stabilitate în administrația locală, în special la nivelul corpului de specialiști. Este de-a dreptul criminală perpetuarea instabilității la nivelul administrației locale în

condițiile în care noi absorbim doar 20% din fondurile comunitare. Situația este similară și în cazul serviciilor deconcentrate.

Traseismul politic este o boală care subjugă administrația și nevoile comunităților în fața capriciilor politice. Este un cancer la apariția căruia au contribuit toate partidele, inclusiv PSD, un cancer care acum însă, trebuie să-l extirpăm. Acest lucru nu este posibil decât printr-un act de voință și responsabilitate politică al tuturor partidelor.

O administrație locală modernizată, depolitizată va avea capacitatea să-și asume roluri mai importante ca urmare a accelerării procesului de regionalizare. Poate a venit clipa **să configurăm regiunile de dezvoltare peste Carpați.** Este o modalitate de unificare a statului modern și de atenuare a decalajelor de dezvoltare intra și inter-regionale. Să nu uităm că **prin regiunile de dezvoltare vor veni banii europeni.** În acest moment, regiunile noastre sunt mai degrabă entități statistice formale a căror eficacitate este folosită de unii pentru avansarea unor agende cu caracter etnic. Elita politică românească, inclusiv politicienii din UDMR trebuie să depășească blocajul etnic în care se află dezbaterea asupra (re)trasării regiunilor de dezvoltare. Trebuie să avem puterea de a rezolva aceste probleme istorice și să facem în așa fel încât Carpații să nu mai fie o barieră culturală și economică.

Nu în ultimul rând, avem nevoie de o societate civilă mai implicată în problemele mici ale comunităților. România are o parte de societate civilă activă pe frontul politic național. Dar sunt prea puține organizații civice implicate în problemele comunitare. Și acest lucru trebuie corectat prin stimulente fiscale pentru ONG-urile „practice” care pot suplini statul în acțiunea socială. Reclădirea țesutului civic al societății este esențială pentru succesul României.

Frustrarea fundamentală a cetățeanului roman în raport cu instituțiile statului vine din starea de aservire fata de acestea, însemnând umilinta, dependentă, plecacione, arbitrar. O națiune demnă nu poate fi o națiune de sclavi ai propriului stat. Elita post-comunista se trage în mare din stat sau din elita care se confunda cu statul înainte de 1989. Pe măsura ce românii se eliberează economic și mental de stat (creșterea economică, munca în Europa, media, maturizarea generațiilor neafectate de comunism), nevoia ca aceasta eliberare să capete expresie politică este tot mai mare.

5. Economia Puternică

Pentru a produce progres social, economia românească trebuie să iasă de sub dictatura principiilor teo-

retice rigide ale economiştilor ultraliberali. Statul nu se poate retrage complet din economie. El trebuie să fie în continuare un actor economic activ, prin investiții publice inteligente în educație în cercetare, dar și în domeniile tradiționale pentru a corecta excesele pieței.

Proiectul de societate românească înseamnă o Românie atractivă prin puterea economiei sale. Iar puterea economiei este dată de forța de muncă înalt calificată, de sistemul fiscal stabil și prietenos, de competitivitate, nu de salariile mici care alimentează la nesfârșit subdezvoltarea.

Economia puternică înseamnă predictibilitate, competitivitate și stabilitate fiscală, condiții echitabile de concurență, dar și scoaterea la suprafață a economiei subterane, prin închiderea canalelor de legătură cu economia oficială. **Economia puternică înseamnă mai multă competitivitate pentru întreprinderile românești, dar și locuri de muncă noi în sectorul care nu prezintă interes pentru investitorii străini.** Economia puternică înseamnă investiții publice masive în infrastructură, o politică integrată de modernizare a satului românesc, dar și politici industriale capabile să ofere produse cu un conținut intelectual înalt, inclusiv prin investiții masive în noi tehnologii.

Toate analizele arată că pentru a scăpa de sărăcie avem nevoie de un ritm de creștere constant, de 8%, până în 2020, lucru imposibil în condițiile actuale. Nici o politică industrială activă nu se poate face cu fiscalitatea neutră practică de actuala putere. În 2005, ritmul de creștere al producției industriale s-a redus la 2%, iar peste 100.000 de oameni din industrie și-au pierdut locurile de muncă. Cota unică de impozitare nu a adus miracolul economic pentru industria românească, ci doar miracole izolate în conturile unui număr restrâns de potențați.

Scopul politicii economice nu trebuie să fie creșterea economică în sine, nici investițiile străine în sine, nici calitatea mediului de afaceri în sine, ci efectul pozitiv pe care toate acestea îl au asupra bunăstării celor mulți. În prezent, economia nu produce prosperitate în casele oamenilor. Prețurile cresc mai rapid decât veniturile majorității românilor. În plus, principala sursă a creșterii economice este consumul, și acela pe datorie.

În locul întrebării cum poate deveni România mai prosperă, trebuie să ne punem întrebarea cum pot deveni mai mulți cetățeni mai prosperi. Lăsăm liberă economia și piața, în speranța că societatea își va găsi singură reglajele sau intervenim fin acolo unde este nevoie pentru a ghida piața mai repede și mai eficient înspre ținta finală: prosperitatea pentru toți? Răspunsul meu este unul singur. **Statul social nu a murit. Nici Franța, nici Germania, nici chiar SUA nu aplică teza statului minimal.**

România are nevoie de o intervenție selectivă a

statului în economie. Adică statul trebuie să se implice acolo unde piața a dat greș și să corecteze la timp eșecurile pieței pentru a nu lăsa costurile pe umerii contribuabilului. Un exemplu în acest sens este politica energetică unde măsura liberalizării pieței a lovit direct în consumatorul casnic. În numai un an, 2005, România a ajuns să aibă cele mai mari prețuri la energie electrică și gaze, exprimate la paritatea puterii de cumpărare. Motivul? Energia hidro, mai ieftină, este tranzacționată de intermediari cu profituri fabuloase. Aici statul trebuie să intervină, să corecteze și să protejeze interesul cetățeanului.

Să nu închidem ochii la faptul că **jumătate din investițiile străine directe din 2005, adică peste 2 miliarde de euro, s-au repatriat sub formă de dividende.** Sunt investitori care au venit aici doar pentru că românii cer salarii mici, au urmărit să soată profit pe termen scurt pe care l-au trimis în țările de origine. Ce facem pentru a bloca astfel de situații? Continuăm să privatizăm nesăbuit resursele naturale ale țării deținute de ROMGAZ, monopolurile naturale ale Statului așa cum este Loteria Națională sau singura bancă populară așa cum este CEC-ul?

Statul îi ajută direct pe asistați, pe cei care nu se pot ajuta singuri, dar poate acorda și ajutoare ad-hoc întreprinderilor private. Respectând legislația UE, statul român trebuie să aibă voința și inteligența de a-și ajuta sectoarele economiei care produc bunăstare pentru categorii largi de cetățeni.

Astăzi, economia noastră seamănă cu o mașină al cărei șofer are senzația că prinde viteză datorită stilului în care conduce, un șofer care nu este alarmat de faptul că toate indicatoarele de la bord au luat-o razna (de exemplu, deficitul extern este cel mai mare din istorie – 10% din PIB). De fapt șoferul nu sesizează că a luat viteză deoarece coboară o pantă și nu îl mai țin frânele. Avem nevoie de alt șofer, și avem nevoie de o mașină nouă, economică, o mașină cu sisteme de siguranță mai bune și cu mecanism modern de transmisie care să garanteze că pasagerii sunt protejați indiferent dacă drumul e prost sau afară e vânt ori furtună.

Este de neiertat că teme legate de globalizare, de Europa nu se dezbate în societatea românească. **Modelul social european nu se poate aplica mecanic** la noi pentru că realitățile românești sunt diferite. Cu toate acestea, noi nu discutăm încă despre **un model social românesc cu evaluări și soluții pentru realitățile de la noi.** Avem nevoie de un model social românesc care să integreze Economia Puternică, Politicile Sociale, Statul Social Activ și Demnitatea Națională într-un cumul de acțiuni coordonate, vitale pentru combaterea Sărăciei, Ignoranței și Neîncrederii.

6. Investiția în capitalul uman

Reconstruirea societății se face cu oameni, cu oameni bine pregătiți. De aceea, fundamental pentru succesul oricărui proiect de societate adresat generațiilor prezente și viitoare este investiția în capitalul uman. Economia puternică înseamnă oameni, forță de muncă pregătită și bine plătită, nu cifre statistice. Politica înseamnă oameni cinstiți și oameni activi, implicați, nu discursuri și demagogie. România nu va fi o țară mai prosperă, mai solidară, mai demnă dacă nu investeste masiv, în următorii 10 ani, în pregătirea resurselor umane.

O țară poate ieși din sărăcie folosind fie avantajul resurselor naturale, fie avantajul resursei umane. Dacă în privința resurselor naturale, deși avem mai multe decât alții, nu putem spune că excelăm într-un domeniu, în privința resursei umane avem un potențial uriaș pe care îl irosim prin dezinteresul pe care îl arătăm față de pregătirea viitoarelor noastre elite.

Șansele de reușită ale unui popor se măsoară în calitatea educației de care are parte. Fără tinerii plecați să performeze în Occident, fără tinerii care se pregătesc să plece acum din țară și fără copii bine pregătiți care învață acum în școlile țării, proiectul de societate, programele de reformă economică și politică vor rămâne simple hârtii imposibil de pus în practică pentru că nu avem cu cine.

Trebuie să inversăm tendința de fugă a creierelor înspre Occident. Avem nevoie de un program de facilitati prin care statul și companiile private să trimită la pregătire, în afara țării, cel puțin 10.000 de tineri pe an. Tineri care să se întoarcă și să profeseze acasă, în România. În loc să oferim facilități fiscale pentru elitele noastre care au plecat să muncească în străinătate și să producă progres în alte țări, oferim facilități fiscale clienților politici cu buzunarele grase. Trebuie să facem efortul de a-i readuce acasă pe informaticienii și inginerii noștri de vârf. Tot prin astfel de instrumente, să-i încurajăm să rămână în țară și pe tinerii studenți care se gândesc acum să plece. Bursele sunt prea mici și trebuie dublate pentru ca studenții performanți să rămână să muncească în România pentru ei și pentru binele acestei țări.

Migrația masivă a forței de muncă creează iluzia rezolvării unor probleme macroeconomice, prin fluxul de bani trimiși de românii din afara țării, sau a unora sociale, prin diminuarea șomajului. În realitate însă, România se află în pragul unei catastrofe care se va manifesta printr-o criză fără precedent de forță de muncă calificată care ne va ține în sărăcie.

Spunem că România are un sistem de învățământ performant, dar învățământul de masă se confruntă cu

probleme primare. Elevii și profesorii îngheață iarna în școli sau nu au cu ce să ajună la școală. Subfinanțarea, inflația de profesori suplinitori distrug școala românească. Iar rezultatele tot mai slabe la Bacalaureat sau Capacitate confirmă acest lucru.

Să terminăm cu moda reformării învățământului la fiecare schimbare de ministru. Boala inventării nesfârșite a roții și obsesia copierii modelelor din alte țări distruge școala românească. De ce să aruncăm pe fereastră lucrurile bune care au asigurat în timp succesul învățământului românesc. Scopul nostru trebuie să fie un sistem educațional performant pentru toată lumea. **Cea mai mare injustiție din societate se produce atunci când accesul la educație bună este privilegiul familiilor înstărite.** Copiii din familiile sărace, de țărani, de muncitori sau funcționari trebuie să aibă acces la educație în aceleași condiții cu copiii din familiile bogate. Sunt lucruri fundamentale care țin de decență, de echilibrul în societate.

O anchetă socială recentă făcută în câteva sate din județul Vaslui releva că 80% dintre elevi și 50% dintre profesori nu au văzut în viața lor un calculator. Diferența uriașă de șanse dintre copii de la țară și copiii de la oraș, dar și dintre copiii romani și copiii din Occident este dată de accesul la instrumentele educației moderne. Informatizarea totală a școlilor (100\$/laptop), studiul intensiv obligatoriu al limbii engleze, dezvoltarea infrastructurii școlare, mai ales în mediul rural sunt condiții esențiale ale ieșirii din sărăcie a milioane de români.

În școala românească nu se studiază textele fundamentale ale capitalismului și democrației. Cum să devenim o societate democratică modernă, o societate cu cetățeni care au un adânc simț civic, care știu să facă diferența între populism și corectitudine politică, o țară cu cetățeni care au un spirit antreprenorial dezvoltat dacă de mici, copiii noștri nu studiază aceste lucruri la școală? Să nu ne mai mirăm că modelele tinerilor de astăzi, ale tinerilor care au început clasa I după 1990 sunt afaceriștii bișnițari și interpreții de manele.

Învățământul universitar nu o duce nici el mai bine. **În România nu există nici măcar un singur consorțiu universitar care să colaboreze cu universități străine.** Sigur, sunt universități care au parteneriate bilaterale, dar nu avem o rețea de universități românești conectate la lumea universitară europeană. Până și Kazahstanul are un astfel de consorțiu care permite studenților să studieze mai ușor în străinătate, iar apoi să se întoarcă în țara lor.

Stimulentele fiscale pentru cei care înovează, pentru cei care cercetează, trebuie însoțite de stimulente fiscale pentru cei care fac cultura acestei țări, pentru cei care păstrează și promovează valorile noastre. Națiunea română nu va câștiga confruntarea cu viitorul, fără o iden-

titate puternică susținută prin renașterea valorilor noastre culturale.

7. Statul social activ și Dreptatea socială: condiția prosperității generale

In orice societate dreaptă, redistribuirea resurselor trebuie realizată după un model social care să garanteze circuitul beneficiilor dinspre cei care au, înspre cei care nu au și nu își pot procura singuri. Acesta este principiul moral social care trebuie să guverneze noua societate românească.

Pentru a realiza echitatea socială, România are nevoie de un dublu registru al redistribuției resurselor. Politica de redistribuire a bogăției prin cotele diferențiate de impozitare, în funcție de venit. Și politica de redistribuire directă, prin deduceri de taxe, de la contribuabil către domenii sociale prioritare cum sunt educația sau sanatatea. Un exemplu apropiat de lumea universitară sunt taxele de studii care ar trebui să fie deductibile din impozitul pe venit, pentru părinții studenților.

Cota unică de impozitare a însemnat un uriaș pas înapoi pentru întreaga idee de stat social. Prin cota unică de impozitare, principiul suprem al dreptății sociale - redistribuirea de la bogați la săraci - a fost lovit de nulitate.

Sărăcia, Ignoranța și Neîncrederea sunt marii dușmani ai proiectului românesc de societate. Și ei nu pot fi învinși părăsind câmpul de bătălie în numele neintervenționismului și lăsând la voia întâmplării, a mâinii invizibile eliminarea lor. Sărăcia, ignoranța, neîncrederea nu pot fi eliminate decât cu politici sociale, cu instrumentele statului social activ și în baza unui plan sistematic. Fără o acțiune planificată, riscăm să asistăm neputincioși la reproducerea și intensificarea inegalităților.

Pentru 99% dintre pensionari, sistemul public de pensii nu garantează un nivel de trai decent. Din acest motiv, **întreg sistemul de pensii trebuie regândit.**

Pensionarii de astăzi, dar și pensionarii de mâine sunt condamnați la sărăcie. Este anormal ca după 16 ani de regim democratic, România să nu aibă un sistem de pensii private care să ofere o alternativă la sistemul public de pensii.

Statul român nu are grijă nici de bătrâni și nici de copii. **Nu avem o politică demografică serioasă.** Cu excepția alocației pentru mame, în România nu s-au luat măsuri serioase de stimulare a natalității. Cum să crească numărul de căsătorii, numărul de nou născuți, când **noi nu avem un sistem universal performant de îngrijire a copiilor?** Nivelul alocațiilor pentru copii este indecent și va trebui ca ele să fie cel puțin dublate în

perioada următoare. Statul trebuie să ofere de gratuitate pentru creșe și grădinițe și o rețea de burse pentru toți copiii din familiile cu venituri mici, în special de la țară.

Ne confruntăm cu o criză a locuirii și facem prea puțin pentru a ajuta tinerele familii. Ce ne împiedică să avem un sistem de taxe zero pentru creditele ipotecare accesate de tinerii căsătoriți? Familia tânără este nu numai o prioritate socială, ci mai ales una economică, pentru că de aici vine progresul general al societății.

Sistemul de sănătate se confruntă cu grave probleme, amplificate acum de pachetul de legi privind așa-zisa reformă a sănătății. Cum este posibil ca într-o țară europeană, un guvern să opereze unilateral măsuri cu implicații ample asupra sistemului public de sănătate în condițiile în care toți actorii din sistem și din afară se opun? Nu așa se rezolvă problema subfinanțării, nu așa se elimină mizeria din spitale, nu așa vor fi mai multe medicamente compensate în farmacii.

În fine, **o Românie guvernată de principiul dreptății sociale nu poate uita de problema discriminării.** Sărăcia generalizată acoperă adesea tragedii umane precum discriminarea persoanelor cu handicap, a femeilor, a romilor. Fără rezolvarea acestor probleme este imposibil să progresăm și să construim societatea modernă la care aspirăm cu toții.

8. Rețeaua Socială Națională

Statul nu trebuie să fie distribuitorul unic al resurselor către domenii sociale. Cetățeanul sau firma privată poate prelua o parte din aceste atribute. Cetățeanul poate fi stimulat, prin deduceri la impozitul pe venit, să-și distribuie singur resurse suplimentare înspre sistemele de asigurări sociale sau de sănătate. La fel, firma privată poate fi stimulată, prin deduceri la impozitul pe profit, să direcționeze o parte din încasări către servicii sociale, pentru angajați sau direct către comunitate. În acest fel, creștem responsabilitatea socială și scriem un nou contract social între stat și cetățean. Astfel, creăm o nouă formă de solidaritate, o Rețea Socială Națională, complementară rolului social al statului.

Rețeaua Socială Națională este un mijloc suplimentar de completare a fondurilor pentru servicii sociale bazată pe folosirea instrumentelor fiscale.

Liberalii spun că e injust ca un om care muncește și câștigă bani pe merit să fie impozitat într-o proporție mai mare decât cel care câștigă mai puțin. Nu au dreptate, dar nu înseamnă că statul nu poate oferi instrumente care să răspundă nevoii de justiție a liberalilor.

Posibilitatea ca cetățeanul să-și direcționeze singur o parte din taxe în scopuri sociale, către asigurări de sănătate, cheltuieli de educație, fonduri de pensii și să

primească în schimb deduceri la impozitul pe venit este o măsură de responsabilizare socială. În felul acesta, contractul dintre stat și cetățean prin care cetățeanul contribuie la avuția națională și primește în schimb servicii publice, întră într-o nouă fază, mai flexibilă, mai modernă. Iar statul, în loc să se plaseze în postura expirată vătaf al națiunii și prost cheltuitor al banilor publici, poate facilita cetățenilor posibilitatea de a-și cheltui singuri și direct banii pe servicii sociale publice. Practic, prin aceste sume nimeni nu va plăti mai mult la stat. În schimb, statul se va asigura că bogăția nu este irosită pe bunuri de consum, ci este investită în dezvoltarea serviciilor sociale.

La fel în cazul firmelor. Ce ne împiedică să avem o reglementare prin care să permitem întreprinderilor private să direcționeze o parte din încasări, deductibilă ulterior din impozitul pe profit, către servicii sociale, fie în sens restrâns, pentru angajați, fie în sens larg, pentru comunitate?

Rețeaua Socială Națională se bazează pe 4 principii: sprijinul statului pentru categoriile defavorizate, libertatea de alegere a furnizorilor de servicii sociale, responsabilitatea socială a corporațiilor și deductibilitatea fiscală largă a cheltuielilor cu servicii sociale.

9. Noua Românie și rolul ei în regiune, în Europa și în lume. Sprijinirea militantă a Republicii Moldova

În paralel cu efortul reformator intern, avem obligația unei acțiuni concertate care să facă din România un actor respectat și influent, iar nu o mică țară din Estul Europei cunoscută doar prin excentricitățile lui Dracula sau ale unor președinți mai vechi sau mai noi.

Potentialul nostru geostrategic este în continuare important și trebuie valorificat activ. **România se plasează la intersecția a trei axe geostrategice:** 1. Balcanii; 2. Europa Centrală și în extensie blocul euro-atlantic; 3. Spațiul răsăritean, cu zona Mării Negre, cu Rusia, cu Orientul Mijlociu. Dacă vrem cu adevărat să devenim un actor puternic și influent în regiune, va trebui să ne asumăm un rol triplu pe trei direcții majore de politică externă.

a. Europa Centrală, Uniunea Europeană.

Va trebui să ne definim cu precizie rolul în cadrul Uniunii Europene. Vrem un rol puternic pentru România? Atunci va trebui să devenim “numărul 7” în Uniune, parte a “nucleului dur” al UE, alături de Marea Britanie, Germania și Franța, Italia, Spania și Polonia. Astfel, vom putea influența politica de extinderea a

Uniunii Europene, de care suntem interesați în mod direct, spre Balcani și la Răsărit. Altfel, vom rămâne la periferia acestei arhitecturi!

b. Balcanii

Statele din Balcani vor adera la Uniunea Europeană înaintea celor din spațiul răsăritean, inclusiv, a Republicii Moldova. De aceea, a neglija Balcanii pe agenda noastră de politică externă ar fi deopotrivă eronat și contraproductiv. Finalmente, avem un destin istoric comun cu statele fostei Iugoslavii, o memorie comună, o tradiție a legăturilor de care nu putem face abstracție. La nivel parlamentar am avansat încă de anul trecut un set de propuneri concrete racordate instrumentelor Uniunii Europene în Balcani:

c. Republica Moldova, Marea Neagră și spațiul răsăritean

Suntem reduta din Est a Uniunii Europene și avem obligații legate atât de securizarea coridorului energetic euroasiatic, dar și de criminalitatea transfrontalieră. Zona Mării Negre nu poate fi judecată de sine stătător, independent de Rusia, de Turcia și de interesele lor. Dar va trebui să ne urmărim interesele în perimetrul acțiunilor Uniunii Europene și ale NATO. Există o politică de vecinătate, există o strategie de securitate europeană, există planuri de acțiune ale NATO cu statele din regiune. Sunt instrumente de care putem și trebuie să ne folosim în politica noastră la Marea Neagră.

Unirea Moldovei cu Romania, prin Uniunea Europeană este obiectivul nostru prioritar. Față de Republica Moldova avem o datorie politică și morală. România se va moderniza complet și își va recâștiga respectul de sine și al lumii atunci când va reuși să readucă Republica Moldova pe orbita lumii bune.

În acest moment, în afara unor gesturi izolate, nu avem o strategie concretă pentru Moldova. De aceea, propun trei paliere de obiective și măsuri concrete pentru Republica Moldova

1. Includerea României în formatul de negocieri asupra Transnistriei. România este **singurul** susținător deplin și necondiționat al integrității teritoriale a Republicii Moldova.

2. Normalizarea relațiilor noastre cu Ucraina și Rusia. Doar în acest fel vom avea mai multe șanse de a ajuta în mod real Republica Moldova.

3. În al treilea rând, noi trebuie să fim nodul care unește politicile UE, SUA, NATO, OSCE și ale altor actori internaționali pentru Republica Moldova.

Avem instrumente de influență în toate aceste structuri. Să le folosim inteligent, într-un efort coordonat și

ținut într-o singură direcție: readucerea Moldovei, alături de România, în Europa. Trebuie să ne luăm în sfârșit în serios rolul de avocat al ei pe drumul spre comunitatea euro-atlantică! Să nu mai jucăm la spectacol, ci la rezultat și în echipă cu partenerii noștri occidentali! _

Proiectul românesc de societate este incomplet fără Republica Moldova!

10. Concluzie

Comuniștii aveau obsesia cincinalului. Deși metodele lor erau greșite, deși concepția politică din spatele lor era expirată, ideea de planificare strategică este și astăzi la fel de importantă. Întrebați orice comisar european și veți primi același răspuns: planificarea strategică este mama dezvoltării.

Statele democratice, mari și mici, de succes ale lumii, au reușit pentru că au avut un plan, un proiect de societate care a concentrat toate energiile către un scop uni-

tar bine definit. România trebuie să învețe din aceste experiențe multiple și să crească după propriul proiect de societate.

Noi deschidem astăzi o dezbateră în jurul acestei idei. Dar, oricât de mare ar fi PSD-ul, el nu poate să construiască de unul singur un asemenea plan. E nevoie de consens politic, e nevoie de implicare civică și e nevoie de bună credință.

Invit pe toți cetățenii de bună credință să se alăture la construirea proiectului de societate. A unui plan românesc de dezvoltare pentru următorii 10 ani.

Și fie ca atunci când se vor împlini 100 de ani de la Marea Unire, să putem spune cu mândrie că generația noastră a reușit să facă din momentul istoric al Unirii cu Europa, un succes al întregii națiuni române.

Ținta Proiectului de Societate este crearea unei noi societăți, a unei noi Românie în care oamenii să trăiască în Prosperitate, Solidaritate.

Proiectul “Satul românesc – sat european”

(30 martie 2006)

Proiectul „Satul românesc - sat european” reprezintă unul dintre cele mai ambițioase și de anvergură planuri pe care specialiștii din cadrul departamentelor de lucru ale Partidului Social Democrat, din organizațiile județene și locale l-au elaborat, l-au dezvoltat și s-au implicat în susținerea și promovarea lui. Analizând cu obiectivitate și profesionalism realitățile satului românesc în pragul aderării la U.E., proiectul își propune nu doar să identifice dificultățile și lipsurile cu care se confruntă mediul rural ci să ofere și cele mai adecvate soluții pentru depășirea acestora, într-un mod cât mai eficient.

Contrar așteptărilor datorate creșterii economice solide din ultimii 5 ani, sunt necesare în continuare reforme structurale importante, pentru a dezvolta o economie de piață competitivă, capabilă să reziste presiunii de după integrarea în UE. Nu trebuie să uităm că mai mult de 25% din populația României trăiește sub limita sărăciei iar două treimi din acest procent se află în zona rurală, în ciuda potențialului natural al României în ceea ce privește agricultura, pădurile și pescuitul.

Dezvoltarea zonelor rurale și reducerea nivelului ridicat al sărăciei din aceste zone se pot realiza prin reforme în sectorul agricol, prin dezvoltarea de capital uman și prin creșterea protecției sociale în mediul rural. Trebuie să profităm de pământurile fertile, de marile întinderi de pădure și de bogata rețea hidrografică și să găsim rezolvare pentru modernizarea infrastructurii și a

producției agricole ineficiente. Nu trebuie să uităm importanța accesului la educație și creșterea calității serviciilor sociale din mediul rural (un sistem de sănătate accesibil tuturor locuitorilor de la sate, un sistem de pensii îmbunătățit).

Programele pe care noi le prezentăm prin acest proiect își propun implicarea tuturor mediilor sociale și de afaceri cu interes în zona rurală dar și a locuitorilor de la sate, prin intermediul unui proces participativ de cointeresare a lor în alegerea soluției potrivite pentru afaceri private sau pentru programe rurale de dezvoltare locală, abordate în mod integrat, care au ca finalitate dezvoltarea întregii comunități locale.

Proiectul lansat la Vaslui reprezintă o provocare pentru toți cei care consideră că pot contribui cu ceva în vederea îmbunătățirii condițiilor de viață, a nivelului economic și social și, de ce nu, a înfrumusețării vieții rurale, indiferent că sunt membri ai societății civile, ai organizațiilor non-guvernamentale, ai instituțiilor din mediul privat sau în special ai instituțiilor guvernamentale. Partidul Social Democrat va continua să susțină importanța acestui proiect și să demonstreze, dacă mai este nevoie, necesitatea depășirii pragului dintre vorbe și fapte, prin acțiunile concrete pe care le va întreprinde în continuare în vederea aplicării soluțiilor identificate .

Mircea Geoană

Conferință de presă susținută de domnul Cristian Diaconescu

(24 martie 2006)

Vreau să vă mulțumesc respectuos pentru prezența dumneavoastră la conferința de presă.

Câteva chestiuni legate de problemele puse în dezbatere în ceea ce privește PSD în ultima perioadă: aș dori în acest moment să vă comunic faptul că, având în vedere toate discuțiile, unele polemice, unele dintre ele extrem de radicale, cred că în acest moment este necesar a atrage două categorii de concluzii.

În primul rând, că atât la nivelul structurilor centrale, cât și la nivelul structurilor locale, este imperios necesar să se îmbunătățească sistemul de comunicare, oamenii să aibă posibilitatea ca, dincolo de dorințele efective de a aduce un lucru bun, să poată și transmite aceste elemente și, evident, procesul de reformă și de modernizare al Partidului Social Democrat să țină seama în mod corect, cinstit și transparent de tot ceea ce colegii noștri doresc să aducă bun, în sensul dinamizării sale.

Totodată, este cazul în acest moment să creștem responsabilitatea și disciplina în partid. Trebuie să fie foarte clar pentru toată lumea faptul că, dacă dorim să ne recâștigăm electoratul și dacă dorim ca încrederea celor din jur să crească în Partidul Social Democrat, este de asemenea extrem de necesar să avem cu toții responsabilitatea în ceea ce privește Partidul Social Democrat. Cei care își acoperă interese politice mai mult sau mai puțin individuale sub declarații uneori evident demagogice sau oportuniste, este foarte bine a avea în vedere în perioada următoare modul în care se raportează la Partidul Social Democrat.

Totodată, facem un apel către organizațiile locale să se implice mai responsabil în ceea ce privește mandatul pe care îl dau celor care vorbesc în numele Partidului Social Democrat sau al organizațiilor locale. Este foarte bine să existe o coerență de mesaj din acest punct de vedere și să știm foarte clar cine vorbește în numele cui. Numai așa poate funcționa, în opinia noastră, un partid responsabil. Afirmăm în diverse locuri faptul că trebuie să punem interesul partidului mai presus de interesele și destinele personale. Dar, totodată, am fost confrunțați în ultima perioadă nu neapărat cu poziții politice extrem de coerente, cât cu o formă de exprimare corozivă, dincolo de limitele bunului simț în multe momente, referitoare inclusiv la președintele Mircea Geoană. Dincolo de faptul că mi s-au părut nedrepte, iar purtătorii de mesaj extrem de vulnerabili din foarte multe puncte de vedere, nu cred că dacă într-adevăr ne pasă de acest partid și de imaginea sa publică, ne putem permite astfel de ieșiri, până la urmă dintr-un context politic care ține și de o anumită nu numai responsabilitate, dar și bun simț.

În perioada următoare vor fi trei întâlniri regionale, în Moldova, Transilvania și sudul României, datele lor vor fi decise la Biroul Permanent de luni; în cursul acestor întâlniri conducerea Partidului Social Democrat va dialoga, va fi în permanentă legătură normală, politică, cu toți colegii noștri din diverse zone; toate punctele de vedere în legătură cu proiectele partidului în acest moment vor fi dezbătute fără nici un fel de limită și fără nici un fel de restricții. Dar este important să știm că toate aceste puncte de vedere pleacă din bună credință și dorința colegilor noștri de a face bine partidului și de a nu face rău partidului.

În legătură cu ideile, propunerile legate de o platformă social democrată, așa după cum dumneavoastră cunoașteți, la congresul PSD din aprilie 2005 a fost aprobată o platformă social-democrată și este în acest moment singura platformă de acest gen care este recunoscută în cadrul PSD. În condițiile în care, evident, sunt alte idei, alte proiecte, o întâlnire, cum ar fi un nou Congres, în mod clar ar putea avea în vedere și astfel de debateri. Dar în acest moment o poziționare politică în interiorul Partidului Social Democrat pe baza unor astfel de idei, o poziționare polemică, noi credem că este contraproductivă. Ceea ce este important pentru noi este însă în acest moment să punem în aplicare principiile și ideile platformei social-democrate aprobate în aprilie 2005 în unanimitate de toți participanții la Congres, nu cred că discuția teoretică este ceea ce solicită societatea românească de la noi, ci o activitate de implementare care să aibă în vedere politici publice în folosul cetățenilor și îndreptată spre agenda cetățenilor, reforma și modernizarea Partidului Social Democrat, determinarea acestui partid de a reuși, prin mijloace democratice, politice, să acceadă la guvernare. Orice idee este folosită și utilă, orice nou mecanism paralel poate fi redundant. Este foarte important, mai ales pentru cei mai mulți dintre colegii noștri, oameni politici cu multa forță, responsabilitate și seriozitate, să conștientizeze acest lucru. Cum spuneam, nu numai sub aspect ideologic, dar și sub aspectul conducerii Partidului Social Democrat, Congresul din aprilie 2005 a dat un mandat. Acest mandat trebuie dus mai departe și pus în aplicare. În condițiile în care apar semne de întrebare, dubii, toate aceste chestiuni pot și trebuie să fie clarificate în structurile Partidului Social Democrat. Așa funcționează orice partid european, orice partid modern, și îi îndemnăm pe colegii noștri, atât la nivel local, cât și central, să aibă în vedere acest mod de raportare.

Un alt element cu care îmi permit să vă rețin se referă

la aspecte de politică externă și din această perspectivă aș vrea să vă spun că, prin decizia comisiilor reunite de apărare și ordine publică, cât și de politică externă de la Senat s-a hotărât că pentru avizarea acordului dintre România și SUA în legătură cu instalarea unor facilități militare în țara noastră să avem o discuție cu colegii noștri, cei doi miniștri, ministrul Afacerilor Externe și ministrul Apărării pentru clarificarea unor aspecte, credem noi, importante în legătură cu acest document. Deocamdată, pentru că cei doi miniștri nu au reușit să își armonizeze agendele, ne aflăm în imposibilitate, la Parlament, de a avea această dezbateră, repet, solicitată nu numai de colegii din PSD, dar și de reprezentanții în Senat ai celorlalte partide. Profit de acest prilej public pentru a solicita încă o dată, de data aceasta în numele PSD, celor doi miniștri reprezentanți ai Guvernului, unul dintre ei semnatar al acestui document, să vină în Parlament săptămâna viitoare, deoarece tergiversarea procesului de ratificare a acestui acord nu este oportună în acest moment, dar, pe de altă parte, clarificarea unor chestiuni care, repet, nouă ni se par extrem de importante, trebuie făcută imediat.

Vă rog, întrebări.

Despre platforma social-democrată și despre cazul Iorgovan

În legătură cu prima întrebare, nu m-am referit la inițiativa domnului Adrian Năstase, m-am referit la tot ceea ce acum se discută în plan teoretic, în condițiile în care oamenii așteaptă de la PSD măsuri practice. Nouă ni se pare că punerea în aplicare a platformei social-democrate, așa cum a fost convenită la Congres, trebuie să aibă prioritate. Sigur, nimic nu exclude și o dezbateră în structurile noastre, în legătură cu alte inițiative. Poate situația s-a schimbat. Este necesar a avea un schimb de opinii în legătură cu alte puncte de vedere. Dar, într-o ordine de importanță politică, din punctul de vedere al Partidului Social Democrat și al poziției sale, care nu este din cele mai simple în acest moment, credem că o manifestare mai clară și mai directă privind implementarea a ceea ce am convenit – de la momentul Congresului a trecut, iată, un an! – cred că ar fi deosebit de utilă. Poate o evaluare în legătură cu ce a făcut fiecare în această perioadă, pentru că, din câte văd, există nemulțumiri, există chiar și frustrări, poate o să avem în vedere dacă aceste elemente ne conduc la o concluzie pozitivă. Din acest punct de vedere, sigur, nu trebuie neglijată nici un fel de discuție, dar orice discuție, în acest moment, nu trebuie să înlocuiască aplicarea a ceea ce am convenit la Congresul din aprilie 2005. Repet: este vorba de politici publice ale unui partid de stânga care trebuie să fie receptate și acceptate pozitiv de către cetățeni,

de reforma partidului și de găsirea unor modalități de a înlocui actuala guvernare care, în opinia noastră, este absolut falimentară.

În legătură cu întrebarea legată de domnul Iorgovan, prin decizia Consiliului de Integritate, s-a luat act și s-a confirmat decizia politică luată de Biroul Permanent Național în legătură cu retragerea sprijinului politic pentru domnul Antonie Iorgovan, domnia sa și-a dat demisia de la Senat, a fost revocat și din funcția de prim-vicepreședinte la Consiliul de Integritate. Conform statutului, organizația Caraș-Severin a pus în discuție, pentru că este membru al organizației din Caraș-Severin, a pus în discuție situația sa și a luat o decizie. În acest moment, nu vă pot spune dacă este sau nu membru, pentru că dânsul are posibilitatea ca să conteste această decizie la Consiliul de Integritate. Deocamdată nu a existat nici o contestație și nu ne putem pronunța înainte ca cineva să se opună acelei decizii.

Despre unii membri demisionari

În primul rând, sunt hotărâri ale organizațiilor județene. Nu am în față, deocamdată, decât pe cea privindu-l pe Liviu Mugurel Sârb. Sunt o serie de considerente care au fost avute în vedere din această perspectivă. Ce pot să vă spun este că, în măsura în care respectivii colegi vor face contestații, aceste contestații trebuie avute în vedere de către Consiliul de Integritate și nu aș dori să fac acum o apreciere specială. În orice caz, vreau să vă asigur foarte clar și cu responsabilitate: nu există nici un fel de liste negre, nu există nici un fel de revanșe politice din partea unora sau altora și, în nici un caz, dacă acest lucru s-ar întâmpla, eu m-aș opune categoric. Vă pot vorbi în numele meu, din punctul ăsta de vedere, eu m-aș opune categoric. Nu așa funcționează un partid într-o țară normală, europeană. Nu este cazul, în acest moment, ca cineva să ridice vreun semn de întrebare în legătură cu o decizie de principiu luată la nivel central. Sigur că vom analiza, conform normelor statutare, toate deciziile luate la nivelul organizațiilor județene și ne vom pronunța pentru fiecare în parte. Atâta vreme cât nu există așa ceva, vă pot spune poziția mea de principiu. Nu pot să vă spun la ce m-aș opune, în condițiile în care nu se pune problema, deocamdată, a nici unei atitudini negative față de nici unul din colegii noștri. Nu știu dacă sunt susținători ai aripii Năstase, eu nu i-am auzit pe dânsii, și în al doilea rând nu cred că putem vorbi de aripi în Partidul Social Democrat.

Despre participarea lui Ion Iliescu la întruniri

Nu știu dacă acest lucru se va întâmpla așa cum spuneți dumneavoastră. Evident că domnul Iliescu va fi

invitat la aceste întâlniri și, în măsura în care domnia sa va dori, este binevenit să participe. Este membru al Biroului Permanent Național.

Despre membrii excluși

Din câte am înțeles, în ceea ce îl privește pe domnul Sârb și pe alți colegi de care s-a vorbit, sunt elemente de evaluare. Încerc să mă pronunț pe fond, pentru că sunt într-un oarecare conflict de interese, din acest punct de vedere... Deci: sunt elemente de evaluare care, în orice caz, nu se leagă de o eventuală poziționare față de unul sau de altul dintre lideri. Sunt elemente de evaluare legate de o activitate de doi ani, doi ani și jumătate, sunt chestiuni privind alegerile locale, se menționează aici și de o datorie la partid...

Despre Consiliul de Onoare

S-a luat o decizie politică în legătură cu crearea acestui Consiliu de Onoare. Formalizarea acestei decizii, ca și mandatul acestui Consiliu, nu se pot realiza, conform statutului, decât la Congresul partidului. Putem vedea acest Consiliu din mai multe perspective, dar strict sub aspect politico-juridic această structură nu funcționează. Sigur că, pe de altă parte, nimic nu ne împiedică să ne consultăm pe o anumită decizie cu oricare dintre colegii noștri. Sub aspect tehnic, acest Consiliu va intra în vigoare sau va deveni operațional în momentul unui Congres.

La Otopeni colegii noștri au decis, și nimic nu îi împiedică din punct de vedere politic să decidă prin vot, să avem în vedere constituirea acestui Consiliu de Onoare pe care să îl conducă domnul Ion Iliescu.

Despre polemicele din partid

Este deranjant că oameni care au făcut foarte puțin în legătură cu Partidul Social Democrat și în legătură cu opinia publică exprimă acum judecăți de valoare și îl găsesc culpabil în special pe Mircea Geoană. După părerea mea, este o situație nefirească, este o situație chiar nedreaptă și solicităm cu toată prietenia și cu tot respectul pentru colegii noștri ca atunci când au o opțiune politică individuală să și-o urmeze și să și-o respecte cu toată libertatea, dar să nu încerce, cel puțin în adresările publice, să găsească motivații în locurile în care nu este cazul. Nu pot să mă refer la nimeni personal pentru că, dacă s-ar pune problema unei contestări, ar trebui să fac parte dintre cei care vor judeca.

Despre eventualul Congres Extraordinar

Înțeleg că este o temă abordată din diverse direcții de foarte mulți colegi, nu știu care va fi punctul de vedere convergent în această perspectivă. În orice caz, acest Congres Extraordinar, dacă se organizează, în mod normal ar trebui organizat de la bază. În al doilea rând, trebuie avut în vedere faptul că un Congres Extraordinar trebuie să aibă drept scop facilitarea sau grăbirea implementării platformei adoptate în aprilie 2005 legată de elementele pe care vi le-am spus. În orice caz, nu credem că este oportun, din toate punctele de vedere, având în vedere ce are de făcut Partidul Social Democrat în acest moment, să organizăm un Congres Extraordinar pentru funcții, pentru ca cineva să plece sau cineva să rămână. Ar fi contra-productiv și lipsit de scop.

Conferință de presă susținută de domnul Vasile Pușcaș

(26 martie 2006)

Tema conferinței de presă de astăzi este Consiliul European care s-a desfășurat recent la Bruxelles și în care participarea României a fost la nivelul cel mai înalt și, din punctul de vedere al problematicii, s-au remarcat, cred eu, cel puțin câteva subiecte foarte importante. Firește, pe noi ne interesează în primul rând raportul de monitorizare din mai și previziunile pentru Consiliul European de la mijlocul lunii iunie, apoi ne interesează, și dumneavoastră ați redat într-o măsură substanțială tematica ratificării Tratatului de aderare. Bineînțeles, nu în ultimul rând, așa zice eu, a fost pe agendă strategia Lisabona, cu una dintre tematicile foarte acute pentru

Europa și pentru sistemul internațional, și anume energia, dar și celelalte elemente: competitivitatea, cercetarea științifică și toate celelalte.

Aș lărgi puțin cadrul discuției și aș spune că, în afară de instituțiile comunitare despre care s-a vorbit îndeosebi la Bruxelles, ne interesează într-un grad foarte ridicat și atitudinea statelor membre, pentru că, dacă vorbim de raport, raportul de monitorizare va fi prezentat tehnic de către Comisie. Va avea, sperăm noi, o concluzie care să fie pozitivă și care să susțină proiectul nostru de aderare la 1 ianuarie 2007. În ceea ce privește deciziile propriuzise, acestea vor fi luate la Consiliul European, acolo

unde sunt șefii de guverne și de state, cei care aduc votul lor sau opinia lor pentru o formulare de decizie. Din această perspectivă, aș zice că avem de lucrat ceva mai mult pe domeniul statelor membre. Se discută foarte mult despre Comisie, și este bine. Dar trebuie să se discute foarte mult și despre statele membre, despre gradul de acceptabilitate a României în Uniunea Europeană, iar dacă avem această componentă și ne gândim că ei sunt cei care decid – liderii statelor membre – atunci trebuie să spunem că la sfârșitul lui 2005 aveam o curbă descrescătoare a procentului de acceptabilitate a României de către statele membre, ceea ce este destul de surprinzător, având în vedere faptul că România a prezentat rapoarte prin care a încercat să arate că s-a progresat în pregătirea pentru aderare. Este un lucru destul de interesant.

Probabil ați văzut și dumneavoastră ediția de ieri a ziarului „Le Monde”, în care doi dintre parlamentarii din partea dreaptă, conservatoare, francezi și germani, au arătat că există rezerve privind aderarea Bulgariei și a României. Aceste rezerve vor trebui eliminate printr-o strategie națională, nu printr-una de sectă sau de partid. Cei doi parlamentari au făcut această prezentare fiind destul de sceptici în ceea ce privește procesul de extindere.

Aș vrea să vă mai semnalez din ultimele zile raportul unui departament de analiză foarte prestigios al lui Deutsche Bank pe care presa l-a remarcat la un moment dat, dar l-a remarcat numai prin aceea că zicea că România și Bulgaria au numai 50% șanse de aderare la 1 ianuarie 2007, și aceasta numai cu 9 luni înainte de aderare. Dincolo de aceasta, aș vrea să vă spun următoarea chestiune: dacă se intră în interiorul raportului, în ceea ce privește România, se atrage atenția, și pe bună dreptate, asupra scăderii productivității în 2005 și a industriei și a economiei o dată cu aceasta și gândiți-vă că productivitatea României este la o treime din media din Uniunea Europeană, în contextul în care la Bruxelles, la Consiliul European s-a discutat despre agenda Lisabona și despre aspectul competitivității prin creșterea productivității și a performanțelor economiei Uniunii Europene. Din acest punct de vedere cred că avem extraordinar de multe de făcut și aici ne arată, de fapt, unde sunt reținerile mai importante, mai ales ale mediului de afaceri care a gestionat și a susținut o asemenea analiză.

Vreau să vă spun că Partidul Social Democrat susține fără nici o rezervă data de 1 ianuarie 2007 pentru aderare, fiindcă este un proiect pe care, practic, societatea românească și l-a asumat la sfârșitul anilor 2000, a lucrat din acea perioadă consistent pentru acest proiect și, comparat cu ceea ce s-a remarcat pentru cele 10 state membre care au aderat la 1 mai 2004, este clar că noi trebuie

să facem în continuare eforturi, dar avem în continuare consistența și dorința de a adera la 1 ianuarie 2007.

În relațiile noastre externe, fie că este vorba de rapoarte bilaterale cu partidele socialiste și social-democrate din statele membre ale Uniunii Europene, fie că este vorba de Partidul Socialiștilor Europeni ori alte întruniri sau organizații ale social-democrației europene, susținem permanent această argumentare a lui 1 ianuarie 2007. De altfel, știți foarte bine că în cadrul grupurilor politice din Parlamentul European, social-democrația europeană este cea mai suportivă componentă a extinderii și a datei de 1 ianuarie 2007.

Foarte scurt, în ceea ce privește tema centrală a Consiliului, și anume agenda Lisabona cu aspectul pe l-ați remarcat dumneavoastră și pe care liderii statului care au fost prezenți acolo au insistat: energia. Nu o să mai insist foarte mult, dar se știe foarte bine că o analiză recentă, independentă, pe care a comandat-o instituția europeană situează România, din păcate, pe penultimul loc într-o scală a celor 27 de state. Firește, acest lucru nu este deloc măgulitor, având în vedere faptul că este importantă data de 1 ianuarie 2007. Partidul Social Democrat insistă foarte mult asupra calității pregătirii pentru momentul 1 ianuarie 2007, fiindcă o pregătire necorespunzătoare va putea duce la costuri care se vor amplifica în primii 3-5 ani după aderare, iar lucrul acesta îl va simți cetățeanul, pentru că din costul de țară, după un an se transferă în costul de cetățean. Lucrul acesta ne-a interesat și pe noi la Consiliul European și vreau să vă spun că am fost foarte mirat de faptul că, practic, atitudinea noastră la acest Consiliu European nu a fost cea care putea să ne aducă niște puncte pozitive în perioada de după aderare, pentru că așteptările noastre sunt cât se poate de clare. S-a insistat foarte mult, și președintele și premierul au insistat foarte mult asupra surselor. Se știe foarte bine că, în ceea ce privește sursele pentru energia produsă primar, România ia aproximativ 60% din interior și 40% din exterior, dar faptul că ai niște resurse nu înseamnă că nu ai niște probleme foarte importante. Eu am fost foarte surprins, și vreau să vă spun lucrul acesta, în 2004, în faza finală a negocierii la energie, Uniunea Europeană a insistat foarte mult pe aspectul eficientizării, pe aspectul eficienței. România este una dintre cele mai mari consumatoare de energie pe industrii energofage, dar una dintre consumatoarele destul de superficiale în ceea ce privește, să zicem, faza a doua și a treia a produselor care vin din energie. Lucrul acesta a fost remarcat și de Uniunea Europeană, și, la începutul lui 2004, practic, Uniunea Europeană a solicitat o strategie privind eficientizarea energiei, domeniul acesta al energiei, strategie care a fost elaborată, a luat forma unei hotărâri de Guvern în februarie 2004, după care a fost, din nefericire, uitată. M-am consultat cu cei care au

făcut planul național de dezvoltare 2007-2013 și am văzut că aspectul acesta al eficienței energetice este destul de superficial tratat, or pe noi ne interesează ca în cadrul acestui domeniu legat de politicile energetice să mergem cu insistență pe calea aceasta a eficienței energetice, altminteri costurile noastre vor fi foarte mari o dată cu liberalizarea, o dată cu intrarea pe piața internă. Ați văzut practic că ceea ce s-a insistat la Bruxelles a fost o liberalizare mai rapidă acceptată de toata lumea a pieței energetice, iar lucrul acesta s-a putut observa, la urma urmei, și la noi, atunci când s-a pus problema prețurilor, tarifelor la gaze, la energie și celelalte aspecte. Or, dacă nu vom merge pe aspectul eficientizării, atunci vom avea foarte mult de pierdut, o dată intrați în competiția pieței energetice din Uniunea Europeană. Am vrut să vă semnalez lucrul acesta pentru că noi considerăm că este extraordinar de important ca în România să nu facem doar declarații că nu avem probleme cu energia, așa cum s-a făcut la Bruxelles, și să ne punem în față o adevărată și serioasă politică energetică a României, care să fie corelată politicilor europene energetice.

Al treilea aspect pe care vreau să vi-l semnalez sunt veștile care ne-au fost aduse de la Bruxelles de către președinte și de către premier, deși Consiliul European nu a fost dedicat extinderii, firește, interesul României s-a îndreptat către extindere. Evident, ceea ce așteptam noi a fost să avem cât mai multe opțiuni pozitive din partea liderilor statelor, așa cum vă ziceam, și semnale referitoare la raportul de țară. Or, ați văzut, domnul președinte a venit cu semnalul monitorizării și domnul prim-ministru a venit cu semnalul clauzelor de salvagardare sectoriale. Evident, manifestându-și optimismul, manifestându-și bucuria că raportul va fi pozitiv și data va fi de 1 ianuarie 2007, decizie la Consiliul European din iunie. Aș vrea să vă spun următoarea chestiune – nu vă trimit spre istoria lui 2004, ce discuții erau dacă România să fie monitorizată după ce termină negocierile sau nu, că asta ne duce cu gândul spre faptul că a fost o temă electorizată, am zice, deși nu a fost așa. Aș vrea să spun doar că în ceea ce privește monitorizarea, mi se pare prea facil să se accepte de acum o asemenea idee, pentru că aceasta înseamnă că acea capacitate administrativă pentru implementarea *aquis-ului* care trebuie să existe este pusă sub semnul întrebării. Nu poți să spui că instituțiile funcționează și că monitorizarea este necesară. Există o asemenea punere sub semnul întrebării a capacității instituționale și administrative? Dacă ea există, atunci cred că ar trebui foarte mult să se concentreze în ceea ce privește capacitatea, pregătirea. Guvernul, în primul rând, să se concentreze pe această capacitate de implementare a *aquis-ului* comunitar și apoi vorbim și de cealaltă, privind absorbția. În ceea ce privește clauzele de salvagardare vreau să vă spun că acestea înseamnă, prac-

tic, scoaterea României pe segmentul respectiv, pe o perioadă între 1 și 3 ani, depinde cum este acea clauză decisă sectorială și nu intră într-o competiție, și nu intră în relația de piață pe piața internă a Uniunii Europene în acea perioadă. Eu, de exemplu, aș fi extraordinar de îngrijorat dacă ar apărea o clauză pe piața internă chiar și pe un an de zile, nu pe 3 ani de zile, pentru că aceasta ar însemna că, practic, cei care sunt deja pe piață în momentul de față sunt chiar ei, mă refer la operatorii de piață români; pot fi ei înșiși afectați după aceea! Cred că trebuie făcut efortul, chiar dacă nu se îngrașă raportul de progrese pe ultima perioadă de timp, cred că trebuie făcut un efort extraordinar, mai ales pe compartimentul acesta al pieței interne. Apoi nu aș fi deloc bucuros pentru cetățenii României să existe o clauză de salvagardare pe agricultură, având în vedere că este posibil ca această clauză de salvagardare pe agricultură să fie legată de plățile interne și de alte susțineri financiare, pentru fermieri, pentru agricultori. Și, bineînțeles, nu aș fi deloc bucuros să existe o clauză de salvagardare pe capacitatea administrativă de a absorbi fondurile europene, datorită faptului că, practic, România, o dată intrată acolo, în Uniunea Europeană, trebuie să-și îndeplinească angajamentele, inclusiv să achite, dacă doriți, acea contribuție pe care o are de realizat pentru primul an, în jur de 800 de milioane de euro, dar nu poate să atragă fonduri ca să dezvolte și să continue procesul de dezvoltare. Repet, lucrul acesta s-ar datora, Doamne ferește, unor cauze de decizie politico-administrative internă și de factori umani, nu din cauze obiective, cum ar putea altcineva să le considere. De aceea cred că este foarte important să se continue pregătirea. Noi, Partidul Social Democrat, insistăm să se continue pregătirea nu doar la nivelul „stegulețelor”, așa cum s-a zis, dar și la nivelul politicilor.

Aici voi veni cu ultimul punct pe care aș vrea să insist. Vreau să vă spun că, în cea mai mare parte, structura actuală de coordonare a procesului de aderare este aproximativ cea din 2004, când s-au finalizat negocierile. Mi se pare destul de neadecvată, se și vede, pentru că, la ora actuală, una este să faci o activitate tehnică, de care se tot vorbește, cea cu „stegulețele”, și alta este să te poți ancora, să poți fi convergent, să poți fi compatibil cu politicile. Ați văzut, la Bruxelles s-a discutat despre politica energetică foarte mult, iar noi am fost, după părerea mea, destul de distonanți cu această preocupare de politică energetică a Uniunii Europene. Eu cred că trebuie să se modifice această structură de coordonare a administrației noastre și sugestia mea ar fi – firește, dacă ar fi puterea de acord să accepte o idee din partea opoziției – să se realizeze un secretariat general de coordonare al afacerilor europene foarte puternic, care să aibă rolul să coordoneze activitățile inter-minis-

teriale pe anumite domenii, să difuzeze și să producă informația pentru ministere, pentru ONG-uri, pentru autorități locale ș.a.m.d., să dezvolte expertiza în materie comunitară, să monitorizeze aplicarea *aquis-ului* comunitar, să realizeze negocierile bugetare și cele referitoare la evoluția politicilor în Uniunea Europeană, să susțină activitatea Comitetului Executiv pentru Integritate, acel comitet inter-ministerial și, nu în ultimul rând, ar fi foarte important, zic eu, că această structură să fie

dotată chiar de la început cu oameni foarte competenți care, la rândul lor, să poată să coordoneze echipe sectoriale foarte competente. În cazul în care nu vom trece pe o structură de coordonare referitoare la politici, momentul aderării ne va prinde fâlfâind, probabil, stegulețe portocalii și nu implementând politicile europene în domeniul agriculturii, în domeniul energetic, politicile industriale, a serviciilor ș.a.m.d.

Scrisoare deschisă adresată primarului Emil Boc

(27 martie 2006)

Domnule primar Emil Boc,

După 12 ani în care Gheorghe Funar a transformat municipiul Cluj-Napoca din capitala culturală și istorică a Transilvaniei într-un bastion al intoleranței marcat de gesturi și simboluri naționaliste – drapeluri, coșuri și bănci tricolore - dumneavoastră, un primar cu un discurs europeanist, tratați acest oraș cu superficialitatea subalternului preocupat mai degrabă să fie în grațiile șefului, decât să-și respecte mandatul față de cei care i-au acordat încrederea. Domnule primar Emil Boc, cum ați defini acțiunea pe care ați ordonat-o, de curățare și vopsire a copacilor, de asfaltare a Bulevardului Eroilor și de refacere a marcajului rutier în zona centrală, în noaptea dinaintea vizitei prezidențiale în orașul nostru? și care să fi fost motivele „hărniciei” dumneavoastră surprinzătoare pentru noi, cei care vedem de zi efectele administrației portocalii la Cluj? Faptul că orașul nu are o față europeană – așa cum pretindeți dumneavoastră, nici măcar în centru?

Ați simțit cumva nevoia de a poza în premiant în fața mentorului care ar fi văzut că, de la ultima sa vizita la Cluj, în campania electorală, nu s-a schimbat mare lucru? Contează mai mult „premiul” pe care l-ați obținut de la președintele Băsescu decât binele efectiv al clujenilor? și, mai mult, poate le explicați și contribuabililor acestui oraș din ce fonduri ați acoperit aceasta acțiune?! Tinerii social democrați își exprimă profunda indignare față de aceste reflexe comuniste de care dați dovadă și vă solicitați, domnule primar, să renunțați la astfel de practici ceaușiste, care ne amintesc de plantarea porumbului pe marginea drumului în localitățile în care se deplasa fostul șef de stat.

Vă cerem, în numele clujenilor, să interpretați corect aforismul “Istoria se repetă, dar nu face pași înapoi!”

Gabriel Oniga,
președinte al Tineretului Social Democrat
Cluj-Napoca

Declarația domnului președinte Mircea Geoană după ședința Biroului Permanent Național

(27 martie 2006)

Am încheiat o întâlnire a Biroului Permanent Național, una dintre cele mai utile și mai productive pe care le-am avut în ultima vreme. Există o concluzie pe care Biroul Permanent și-a însușit-o, ca discuțiile cu privire la platforme și alte încercări de acest gen în partid sunt neavenite. Cine dorește să contribuie la platforma social-democrată a partidului este binevenit, în structurile statutare și pe baza documentelor lansate deja în dezbaterile partidului la Congresul de anul trecut și la Consiliul Național de acum 2 luni. Este o perioadă în care partidul se întoarce la treabă, am discutat prea mult despre problemele interne din partid. Militanții noștri, membrii noștri și cred că și românii așteaptă de la cel mai important partid al opoziției o atitudine mult mai fermă și mult mai combativă.

În al doilea rând, am decis să avem o perioadă de testare față de cei care doresc sau nu doresc să facă parte din echipa PSD-ului. E o perioada de testare, în care cei care au încă îndoieli despre apartenența lor la partid o să aibă timp să se gândească. Dar în momentul în care vor mai apărea, fie declarații, fie gesturi, care să submineze unitatea partidului și direcția generală a partidului, atunci va trebui să vorbim mult mai serios despre calea pe care fiecare dorește să o ia în cariera sa politică.

În al treilea rând, am discutat despre începerea unui program foarte intens de deplasări în teritoriu și am discutat cu oamenii. Săptămâna aceasta vom avea o întâlnire la Iași în zona Moldovei și voi discuta personal cu fiecare organizație județeană și cu parlamentarii PSD din organizațiile respective. Vom avea vineri, la Cluj, o întâlnire pe Transilvania, iar săptămâna viitoare vom avea trei întâlniri zonale, una la București și încă două pentru zona de sud-est, respectiv sud-vest a României. Nu în ultimul rând, am avut ocazia să ridicăm și unele poziții și declarații pe care unii colegi le-au făcut în ultima perioadă. I-am descurajat și descurajăm și acum să încerce să folosească o anumită stare de tensiune în scopuri personale. PSD-ul este un partid mult prea serios și are suficienți anti-corpi și măsuri de auto-reglare pentru a putea să repornim motoarele ca principal partid de opoziție.

Îi așteptăm pe colegii noștri să se hotărască dacă mai sunt în partid, dacă nu o să mai fie în partid, sau ce o să facă cu destinul propriu. Doresc să facă parte din echipa partidului nostru, inclusiv Adrian Năstase, inclusiv alți colegi care au avut declarații mai deosebite și preocupante pentru noi în ultima perioadă? Sunt bineveniți să

facă parte din echipa noastră! Dar dacă cineva se gândește să facă un alt joc politic, dacă cineva se gândește să facă în interiorul partidului o facțiune sau o mișcare diversionistă, se înșeală. Partidul este mult mai preocupat de alte obiective, de aceea e o perioadă de testare, o perioadă de a vedea fiecare ce dorește să facă cu destinul personal. Interesul meu, ca lider de partid, este să ținem toți colegii noștri împreună, dar este o relație biunivocă, cine dorește să muncească la modul onest și la modul transparent în partid este binevenit, cine dorește să facă altceva, să o apuce pe altă cărare politică, este liber să o facă ce dorește, ca într-o țară democratică.

Nu este vorba de termene, ci este vorba de o atitudine, de o mai mare vigilență pe care o vom avea față de declarațiile publice și acțiunile politice ale unor colegi. Am descurajat și vreau să spun acest lucru extrem de clar, o anumită tendință ca anumite organizații județene să folosească această perioadă pentru a tranșa anumite dispute la nivel local. Avem nevoie de calm, avem nevoie de liniște și avem nevoie să ne întoarcem la acțiunea noastră de partid.

Profit de acest moment de interes mai special pentru a vă anunța și faptul că am luat decizia de a convoca un Consiliu Național al partidului după raportul de țară din 16 mai; să sperăm cu toții, să ne rugăm la Dumnezeu să fie unul pozitiv, este bine pentru toți, inclusiv pentru PSD, iar acolo vom discuta și despre eventualitatea, necesitatea și formatul unui eventual congres extraordinar. Până atunci ne vom consulta cu organizațiile și avem și alte subiecte de discutat.

Am vorbit și despre declarațiile absolut incalificabile pe care ministrul Flutur le-a făcut în acest week-end. și poate că sunt unii cărora li se pare că este doar o declarație de week-end a unui lider PNL-ist. Dar aceste declarații generalizatoare și jignitoare la adresa partidului nu pot să rămână fără un răspuns politic și poate chiar juridic din partea noastră. și-au făcut o meserie din a-și ascunde incompetența prin atacuri împotriva PSD-ului. Domnul ministru Fluture este, dacă îmi aduc bine aminte, ministrul Agriculturii și dacă știu că s-a întâmplat ceva grav în procesul de integrare europeană, inclusiv la discuțiile de la Consiliul European, este că pe zona agriculturii a apărut un steguleț galben și există posibilitatea activării unei clauze de salvagardare pe zona agriculturii, cu efecte devastatoare față de banii pe care agricultura românească îi va primi, din cauza domnului ministru Flutur. Domnul ministru Flutur nu are altceva de făcut

decât să vorbească jignitor despre PSD? Să-și facă mai bine datoria de ministru al Agriculturii, de-asta este în Guvernul României! Acest gen de atitudine va fi, în mod clar, taxată de către noi; este absolut intolerabil ce face un ministru din cabinetul Tăriceanu.

Domnul ministru Flutur va primi inclusiv în zona juridicului răspunsul pe măsura declarațiilor pe care le-a făcut.

Astăzi nu am avut ca scop să discutăm în legătură cu activitatea organizațiilor noastre județene. Vom avea timp suficient, pe îndelete, unu la unu, cu organizațiile noastre în săptămâna aceasta și în cursul săptămânii viitoare.

Vom avea aceste întâlniri tocmai pentru a putea rezolva absolut toate problemele noastre și a putea să pornim mult mai serios la treaba. Cu privire la rolul lui Ion Iliescu, este rolul firesc pe care acesta îl are, e un om cu experiența politică, a mai trecut prin momente dificile

ale partidului și în 1992, și în 1997, când au mai existat încercări de facțiuni, de platforme care au condus la sciziunea partidului și de aceea sfatul domniei sale este util, ca cineva care a mai trecut prin momente de opoziție ale Partidului Social Democrat.

O spun cu toată claritatea, cine are idei și contribuții de adus la proiectele noastre politice, la platforma partidului, sunt mai mult decât bineveniți. Dar să putem să ne prefacem că nu vedem care este sau care era intenția reală în spatele unei așa zise platforme, înseamnă că nu ne pricepem la politică. Deci, a fost o încercare de a se alătura cu un număr de deputați de-ai noștri la o altă formațiune politică, aceasta a eșuat și s-a încercat introducerea acestei teme false în partid. Biroul Permanent Național a discutat despre această situație și a respins la modul categoric încercarea de a folosi pretexte de tip platformă pentru a nu crea tensiuni și opoziție în cadrul partidului.

Modelul socialist al stângii românești

(28 martie 2006)

Partidul Social Democrat traversează în aceste zile o perioadă de transformări, reorganizări, reorganizări, perioadă care însă, în nici un caz, nu înseamnă decesul stângii românești. În fapt, această sintagmă reprezintă doar o adevărată utopie.

Partidului Social Democrat i-a lipsit, începând cu anul 2004, o platformă care să se adreseze oamenilor care formează baza electoratului său, muncitorii, familiile angajate în sectorul privat de activitate, care câștigă doar salariul minim pe economie, angajaților din mediu urban, studenților dezamăgiți de lipsa perspectivei unei cariere după absolvire.

Tranziția Partidului Social Democrat la o perioadă post-guvernare a generat clasificarea mesajului acestui partid în două direcții: fie către social – democrație fie către socialismul european. Astăzi, mesajul PSD se regăsește între lupta internă și mesajul european, prea sofisticat pentru militanții noștri. Simpla însăilare a unor mesaje pentru electoratul din mediul urban, asupra căruia ar trebui să ne concentrăm atenția, nu relansează însă credibilitatea noastră.

Poate că a venit în sfârșit momentul ca, prin intermediul acestei noi generații de purtători de mesaj, să ne concentrăm atenția asupra monitorizării activității guvernului, în interesul cetățeanului, a activității executive și legislative a partidelor care formează coaliția de guvernare. E timpul să atragem atenția asupra faptului că, în cei aproape doi ani de guvernare, actualii conducători ai destinelor poporului nostru, au făcut o serie imensă de gafe monumentale. Dintre acestea merită amintite:

– gestionarea de o manieră dezastruoasă a crizei gri-

pei aviare, care a condus ireversibil la compromiterea sectorului avicol românesc; sume foarte mari de bani au fost cheltuite fără a se obține nici un fel de efect.

– situația tot mai grea a mediului de afaceri – măsurile financiare și fiscale impuse nu numai că nu încurajează / susțin investitorii, români sau străini, ci îi îndepărtează pe aceștia pe zi ce trece mai mult de România, mai ales prin impozitarea excesivă a companiilor și a angajaților lor;

– creșterea excesivă și mai ales, nejustificată (decât poate prin necesitatea acoperirii găurilor negre din economie datorate miraculoasei cote unice), a prețurilor la utilități; cetățeanul de rând, cel care trebuie să plătească facturi europene din salarii românești, este cel care resimte din plin acest lucru.

În acest moment, pe fondul creșterilor nejustificate a prețurilor, peste puterea de cumpărare a românilor din mediul urban, a facturilor de la serviciile publice sau de utilitate publică, mesajul Partidului Social Democrat are puterea de a redeveni credibil chiar în fief-ul Alianței D A.

Criza noastră are la bază în primul rând lipsa de comunicare, de consens și de dialog. Trebuie să redescoperim că dacă, stând toți la aceeași masă, respectându-ne chiar dacă nu ne iubim, vom porni un dialog democratic care va genera mesaje credibile, valorificate prin vocea unor purtători de mesaj credibili, vom reuși astfel ceea ce electoratul nostru așteaptă de la un veritabil partid social-democrat.

Valeriu Ștefan Zgonea,
Deputat

PSD își pregătește primarii pentru a atrage fonduri comunitare

(28 martie 2006)

În perioada 23-28 martie s-a desfășurat la Vaslui, în cadrul “școlii de Proiecte”, a patra serie a cursurilor de pregătire pentru aleșii locali PSD din regiunea de dezvoltare economică nr. 1 (județele Bacău, Botoșani, Iași, Neamț, Suceava și Vaslui.) - “Scrierea propunerilor de finanțare pentru programe europene”, program organizat cu sprijinul Fundației Friederich Ebert.

Inițiatorul proiectului, secretarul executiv al PSD, Ana Birchall, a declarat:

“Acest curs vine în întâmpinarea aleșilor locali PSD care sunt hăituiți de actuala putere. Dacă guvernării înțeleg să nu aloce bani primarilor doar pentru că sunt membri ai PSD, noi am organizat și organizăm aceste cursuri pentru a pregăti oamenii noștri în vederea accesării fondurilor europene. În Uniunea Europeană nu se integrează instituțiile, ci oamenii. Ei au nevoie de o viață mai bună, de orașe care funcționează după standarde occidentale, de gaze, de apă curentă, de canalizare, de o agricultură modernă. Pentru recuperarea decalajelor care ne separă de țările Uniunii Europene avem nevoie de bani, iar banii vin și de la Bruxelles. Numai că, milioanele de euro dați de Uniunea Europeană nu pot fi cheltuiți decât dacă știm să facem proiecte bune care să convingă oficialii de la Bruxelles. Până acum, România nu a accesat decât 20% din fondurile europene pentru că administrația nu a știut să facă proiecte.

Tocmai de aceea este nevoie de o reformare și depolitizare a administrației publice.

Și alte țări europene se confruntă cu probleme similare. Grecia sau Polonia, spre exemplu, au pierdut și pierd miliarde de euro pentru că nu fac proiecte, în timp ce Spania, care face proiecte foarte bune, folosește inclusiv banii neutilizați de alte țări. Noi trebuie să urmăm un model de succes precum cel al Spaniei. Programul nostru național de pregătire a primarilor, a consilierilor locali și a altor colege și colegi din administrația publică locală, în tehnica elaborării de proiecte europene reprezintă un pas important pe care PSD îl face pentru întărirea capacității României de atragere și cheltuire judicioasă a fondurilor comunitare.

PSD face apel la toate partidele să semneze un pact politic pentru depolitizarea administrației locale. Este singura noastră șansă pentru a folosi la maximum fondurile de coeziune și dezvoltare alocate de Uniunea Europeană. Încurajarea continuă a traseismului politic este o crimă politică și ne va distruge capacitatea de a valorifica integrarea în folosul celor mulți”. Cursurile vor continua și pentru celelalte regiuni.

Secretariatul executiv pentru tineret
și egalitate de șanse

Banca Națională, trădată de Guvernul Tăriceanu

(29 martie 2006)

La începutul acestei săptămâni, Guvernatorul BNR Mugur Isărescu a prezentat obiectivele Băncii Naționale și a reafirmat țintele monetare pentru anul în curs. Guvernatorul Mugur Isărescu a ținut să remarce încă o dată necesitatea susținerii procesului de țintire a inflației și prin alte componente ale mixului de politici macroeconomice. Din păcate pentru BNR, politicile fiscale și salariale promovate de Guvern nu vin în întâmpinarea măsurilor anti-inflaționiste ale Băncii Centrale.

Anul trecut indicele inflației s-a situat la 8,6%, depășind nu numai ținta de inflație de 7,5%, fixată pentru 2005, ci și cele mai sumbre previziuni. Prețurile s-au majorat, în special, din cauza creșterilor salariale aduse de cota unică, de majorarea creditului în lei și valută precum și din cauza majorării consumului. BNR a atras

atenția, de fiecare dată, asupra unei cauze majore în stimularea inflației: explozia prețurilor administrate (energie electrică și gaze naturale). Guvernul a promis BNR o politică fiscală și salarială mult mai prudente în 2006, dar în condițiile în care PD își dorește alegeri anticipate, în continuarea, este posibil să apară noi derapaje datorate pomenilor electorale.

Problemele de fond cu care se confruntă economia României, respectiv deficitele record înregistrate ca urmare a managementului defectuos și a implementării unor politici financiare și fiscale incorecte, s-au accentuat în primele trei luni ale anului 2006. Astfel, deficitul de cont curent a crescut în ianuarie 2006, față de ianuarie 2005, cu aproximativ 71%, ajungând la aproximativ 400 de milioane de euro. Decalajul dintre importuri și expor-

turi a urcat la peste 250 de milioane de euro. De mai bine de un an de zile, BNR face singură eforturi pentru combaterea inflației și a deficitului de cont curent.

Guvernul condus de premierul Tăriceanu repetă în 2006 greșelile de politică macroeconomică pe care le-a implementat în 2005. Realitatea ultimului an și jumătate a demonstrat că Puterea actuală nu dorește să conducă România într-o direcție corectă. Orgoliul politic portocaliu a învins până în prezent orice rațiune economică. În aceste condiții, BNR constată că, indiferent de eforturile pe care le depune, instrumentele pe care le are la dispoziție sunt insuficiente pentru a lupta cu succes împotriva inflației.

Partidul Social Democrat își exprimă dezamăgirea față de atitudinea iresponsabilă a Guvernului față de

problemele grave cu care se confruntă România.

Pensionarii sunt iar în stradă, exasperați de mizeria spre care îi împinge incompetența guvernamentală.

Situația din agricultură este critică, iar primii care vor avea de suferit vor fi tocmii agricultorii, ale căror venituri sunt printre cele mai mici din societatea românească.

Oamenii de afaceri sunt dezamăgiți de haosul fiscal și instabilitatea legislativă care domină viziunea politică a guvernanților. În ciuda nevoilor tot mai acute ale cetățenilor României, Executivul condus de premierul Tăriceanu se încapățânează să gestioneze economia națională prin declarații optimiste și ambiții politice.

Departamentul petru politici fiscale și financiare

Angajații Întreprinderii Tractorul, puși în fața perspectivei unui șomaj mascat

(29 martie 2006)

Partidul Social Democrat urmărește cu îngrijorare situația explozivă de la Întreprinderea Tractorul Brașov. După un an în care performanțele economice ale guvernului au fost cel puțin dezamăgitoare și după o iarnă în care facturile la întreținere au afectat dramatic veniturile muncitorilor, angajații Întreprinderii Tractorul sunt puși în fața perspectivei unui șomaj mascat în care, însă, nu vor avea nici un fel de venituri.

În cazul Întreprinderii Tractorul nu este vorba doar de bâlbâielile Ministerului de Finanțe pe returnarea TVA-ului la export, ci și de lipsa evidentă a unei strategii economice. Reducerea drastică a subvențiilor în agricultură a făcut ca, practic, piața internă să dispară pentru Întreprinderea Tractorul Brașov.

Ministrul de resort e preocupat mai degrabă de fluturarea unor lozinci demagogice și a unor jigniri ireponsabile la adresa opoziției decât de soarta economiei românești.

Actuala putere a promis, atât în campania electorală cât și ulterior, că va rezolva rapid problemele de la Tractorul Brașov prin privatizarea Întreprinderii. Revolta muncitorilor arată nu numai faptul că a fost vorba de promisiuni populiste ieftine, ci și de renunțarea la un minim sprijin din partea statului față de o ramură vitală pentru economia națională.

Partidul Social Democrat susține cu fermitate revendicările legitime ale angajaților de la Tractorul Brașov și avertizează Guvernul că o continuare a actualei politici ireponsabile față de muncitori și față de industria românească în general va avea consecințe pe termen lung, inclusiv asupra procesului de aderare a României la Uniunea Europeană.

**Departamentul de Politici Economice
și Relații cu Mediul de Afaceri PSD**

Reforma în sănătate începe cu un pas înapoi

(30 martie 2006)

Marea reformă a lui Nicolăescu a început cu un pas strategic înapoi. După ce Curtea Constituțională a dat undă verde la pachetul de legi, Ministerul Sănătății și-a luat o vacanță de un an.

În loc să elaboreze Contractul-cadru pe anul în curs,

care trebuia să fie gata încă din luna ianuarie, Ministerul Sănătății anunță că acesta nu se va mai face și rămâne valabil cel de anul trecut (pregătit în mare măsură pe vremea Guvernului Năstase). Aceasta e o dovadă de incompetență a actualei echipe de la Ministerul Sănătății

care nu este în stare să elaboreze nici măcar actele de bază ale funcționării sistemului sanitar.

Contractul-cadru din sănătate este cel care reglementează relația dintre furnizorii de servicii sanitare și Casele de asigurări de sănătate. În absența unui contract nou, marea reformă în sănătate, anunțată cu surle și trâmbițe, se rezumă la întoarcerea la situația de acum un an. Consecințele sunt multe și nefaste:

- spitalele nu mai au bani pentru funcționare și cer bolnavilor să aștepte 6 luni pentru internare sau să semneze că sunt de acord să plătească o parte din costuri.

- furnizorii de produse sanitare riscă să nu își primească banii și fie nu livrează deloc, fie cresc prețurile.

- în farmacii, medicamentele compensate sunt din ce în ce mai rare.

- au apărut noi cozi, lunare, de data aceasta nu la far-

macii, ci la plata noii dări pe care angajatorii o plătesc acum la Casele de Asigurări de Sănătate pentru concediile medicale.

Sănătatea în România e mai bolnavă ca oricând, dar nimănui nu-i pasă de problemele pacienților căci Ministrul Sănătății este prea ocupat cu funcția de purtător de cuvânt al PNL pentru a se mai ocupa și de problemele ministerului. Între timp, Ministerul Sănătății și Casa de Asigurări de Sănătate se ceartă după modelul generalizat în politica românească, ducând sănătatea într-un haos și declin fără precedent.

**Deputat Ovidiu Brînzan,
vicepreședinte al Departamentului
de sănătate al PSD**

Declarație politică

(29 martie 2006)

**Domnule președinte,
Doamnelor și domnilor colegi,**

I. Nimeni nu poate contesta că problema corupției a devenit punctul principal de pe agenda publică, dezbătut – uneori de pe poziții prea partizane pentru a nu da de gândit – de toți cei implicați în vreun fel sau altul în viața publică: presă, partide, organizații neguvernamentale, observatori străini. Nu puțini sunt cei care consideră corupția ca fiind principalul obstacol în calea aderării noastre la Uniunea Europeană.

Alții folosesc această temă doar ca pe o modalitate confortabilă de atac asupra adversarilor politici care – inevitabil – sunt mai corupți sau, dacă e o campanie profesionistă, chiar unicii deținători ai corupției din România.

Să nu uităm că însuși Președintele Băsescu spunea că de prea multe ori mafia a ajuns pe masa Guvernului.

II. Din păcate, în toată această vâltoare mediatică, de prea multe ori afirmații dure, tranșante, rămân doar la nivelul de generalități, fără a se veni cu nimic concret, ceea ce nu ajută deloc la eliminarea cauzelor.

Haideți să mergem un pic mai departe și să vedem care sunt principalele căi prin care se manifestă corupția în sectorul public.

Dacă ar fi să facem un top – bazat și pe frecvența materialelor din presă – atunci pe primele trei locuri am găsi, detașat, achizițiile publice.

Nu degeaba România trebuie să elaboreze un nou set legislativ în domeniul achizițiilor publice, pe care îl aștept cu nerăbdare și care sper că va fi adoptat în urma unei dezbateri publice serioase și nu prin ocolirea Parlamentului, așa cum din păcate ne-a obișnuit actualul guvern.

Dintre toate metodele de a încălca legislația privind achizițiile publice, cea mai interesantă, dar și cea mai periculoasă din puncte de vedere al credibilității guvernului, este metoda legală, și anume să încalci legea printr-o Hotărâre a guvernului.

Și, pentru a nu ne limita iarăși la generalități, iată un exemplu concret:

În ședința sa din 5 mai 2005, guvernul Tăriceanu a adoptat Hotărârea Guvernului nr.411/2005 privind modificarea și completarea Hotărârii Guvernului nr.461-/2001 pentru aprobarea normelor de aplicare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr.60/2001 privind achizițiile publice și pentru modificarea art.3 din Hotărârea Guvernului nr.841/1995 privind procedurile

de transmitere fără plată și de valorificare a bunurilor aparținând instituțiilor.

În spatele acestei denumiri tehnic-neutre se ascund unele prevederi pe care nu mă sfiesc să le numesc scandaloase.

Printre numeroasele prevederi ale acestui act normativ, a fost strecurat și punctul 19, care prevede nici mai mult nici mai puțin decât că:

„ (31) Autoritatea contractantă are dreptul de a prelungi contractele de furnizare sau de servicii cu caracter de regularitate, încheiate în anul precedent și a căror durată normală de îndeplinire a expirat la data de 31 decembrie, dacă se îndeplinesc, în mod cumulativ, următoarele condiții:

a) în documentația pentru elaborarea și prezentarea ofertei, elaborată cu ocazia atribuirii contractului initial, s-au prevăzut posibilitatea de suplimentare a cantităților de produse sau servicii deja achiziționate, precum și nivelul maxim până la care va fi posibilă o astfel de suplimentare

b) în documentația pentru elaborarea și prezentarea ofertei, precum și în contract este prevăzută în mod explicit o clauză prin care dreptul autorității contractante de a opta pentru suplimentarea cantităților de produse sau de servicii este condiționat de existența creditelor bugetare cu această destinație;

c) valoarea estimată a contractului inițial s-a determinat prin luarea în considerare a variantei în care autoritatea contractantă optează pentru suplimentarea la nivelul maxim prevăzut a cantitatilor de produse sau servicii;

d) prelungirea contractului inițial nu poate depăși o durată de 4 luni de la data expirării duratei de îndeplinire a acestuia.”.

Stimați colegi, în traducere liberă, înseamnă că unele contracte de achiziții publice care – legal – nu mai există, sunt „înviată” și produc efecte juridice în baza acestei Hotărâri a guvernului Tăriceanu.

Este vorba despre o încălcare flagrantă a legii, căci dicităm despre contracte care nu mai există și care continuă senin să producă efecte. Consecința: pe cale „legală” este evitată, discret, organizarea de licitații pentru atribuirea contractelor.

III. În aceste condiții, solicit următoarele:

1. Abrogarea de către guvern a acestor prevederi din H.G. nr.411/2005 și reintrarea în legalitate. În cazul în care guvernul nu va abroga aceste dispoziții, voi ataca în contencios administrativ H.G. nr.411/2005 și voi solici-

ta anularea prevederilor ilegale.

2. Centralizarea de către Ministerul Finanțelor Publice, prin organismul său de resort, a situației contractelor de achiziții publice „prelungite” în temeiul acestor prevederi și transmiterea acestei situații la Parlament, inclusiv valoarea fiecărui astfel de contract.

Acest lucru este absolut necesar pentru a se vedea clar cine a profitat de pe urma acestei aberații juridice.

Stimați colegi, eu cred că pentru a se elimina porțițele legislative care permit acte de corupție avem nevoie de o legislație de calitate în domeniul achizițiilor publice. Iată de ce declar public că PSD nu va accepta ca legile esențiale în acest domeniu să fie adoptate altfel decât prin dezbateri parlamentară deschisă.

Ion Moraru, senator PSD

Situația pensionarilor de la Combinatul Chimic Tîrnăveni

(30 martie 2006)

Stimate domnule ministru!

Doresc să supun atenției Dumneavoastră situația unui grup de pensionari din municipiul Tîrnăveni, județul Mureș, ce au fost angajați în cadrul secțiilor de carbid sau bicromat ale Combinatului Chimic Tîrnăveni. În cadrul acestor secții au fost încadrate în muncă cca 1.500 de persoane (grupa I de muncă), care datorită condițiilor specifice de activitate (efort fizic susținut, temperatura mediului de lucru de 50-700 C, manipularea unor substanțe chimice cancerigene) s-au pensionat după 20 de ani de activitate, adică la vârsta de 50 de ani.

În urma recorelării pensiilor, 95% dintre cei menționați, nu beneficiază de majorare de pensie. Ba mai mult, în urma recorelării, pentru cea mai mare parte a acestora, a reieșit o pensie în plată mai mică cu 400.000

– 1.200.000 lei vechi (ROL).

Diminuarea cu cca 30% a pensiilor celor menționați s-a produs pentru că recalcularea acestora a fost făcută în condițiile actualei legi a pensiilor care ia ca punct de referință 30 de ani de activitate, cu toate că grupul de pensionari la care fac referire a fost pensionat după vechea lege a pensiilor. Vă rog să îmi comunicați modul în care veți gestiona/soluționa problema semnalată.

Atașez prezentei interpelări numele, prenumele, adresele și nr. dosarelor de pensie ale celor care mi-au adus la cunoștință această situație.

Solicit raspuns scris si oral!

Cu stimă,

Radu Cristian Georgescu, senator PSD Mureș

Alba

● I. Din conferința de presă a PSD Alba, 28 martie 2006

1. Declarație politică

PNL nu mai poate scăpa de obsesia PSD!

Am constatat cu maximă surprindere, dar și cu satisfacție în același timp, că ședința Delegației Permanente a PNL Alba de la sfârșitul săptămânii trecute s-a transformat într-o dizertație cel puțin ciudată contra PSD. Copleșit de propriile nerealizări și de statutul de actor în rol secundar în cadrul „filmului” tragicomic care rulează în România sub numele „Alianța «Dreptate și Adevăr»”, PNL a încercat să-și mascheze slăbiciunile prin atacuri nefondate la adresa PSD, lansate de membri așa-ziși marcanți ai partidului.

Astfel, este cel puțin exagerată „mulțumirea” ministrului Teodor Atanasiu pentru faptul că „PNL a reușit să detroneze PSD”, la aproape doi ani de la alegerile locale din 2004. Probabil că aceasta a fost ținta liberalilor din Alba. și-au propus să întrecă PSD, să câștige Puterea, iar apoi, după cum rezultă din crunta realitate și din nivelul de trai al românilor, să stea cu mâinile în sân și să-și savureze mulțumirea, fără a se ocupa, așa cum ar fi fost normal, de guvernarea țării.

Personal, am tot respectul și considerația față de Partidul Național Liberal, istoria și doctrina sa, și pentru oamenii respectabili din această formațiune. Ca peste tot însă, nu există pădure fără uscături, iar faptul că liderul PNL Alba a făcut aluzie la DNA ne duce cu gândul că domnia sa uită că sediul respectivei instituții este vizitat foarte des în ultima perioadă de liderul spiritual al liberalilor, Dinu Patriciu, sătul de câte ore a dat cu subsemnatul...

Îi reamintim domnului ministru că nu mai suntem de mult în campanie electorală, și că ar fi mai indicat să se preocupe mai mult de haosul din PNL Alba și din țară, nu de grija altui partid, pentru că numai cei fără de păcate pot să arunce cu piatra fără teama de a greși, conform preceptelor biblice.

Un alt purtător de vorbe goale al PNL Alba, deputatul Tiberiu Bărbulețiu, căruia încă nu i s-a uscat cerneala pe legitimația de parlamentar, a profitat de una din rarele ocazii de a ajunge în județul care l-a trimis în Legislativ tot pentru a se ocupa indirect de soarta PSD. Domniei sale îi recomandăm să privească la situația din județul Alba, și să se ocupe mult mai activ decât până acum de problemele electoratului care i-a dat girul pentru înalta sa demnitate actuală.

PSD Alba consideră că obiectivul fundamental al clasei politice românești este, sau ar trebui să fie, bunăstarea oamenilor. De la acest ideal trebuie să pornească

activitatea fiecărui partid, fie el la Putere sau în Opoziție. Declarațiile de război ale liderilor liberali demonstrează însă contrariul, mai precis că ei utilizează „beția” puterii în cu totul alte scopuri.

Recomandăm PNL să conștientizeze dezastrul din țară și să-și amintească într-un târziu de promisiunile din campania electorală, eventual să le și onoreze, dacă tot se simt în stare. Nu mai este vremea patimilor, urii și înverșunării nici în politică, nici în societate, nici în democrația de tip european spre care ne îndreptăm. Revanșele și războaiele politice se poartă în campaniile electorale, în rest suntem datori oamenilor să ne ocupăm de problemele lor. Avem obiective politice comune, pentru realizarea cărora trebuie să ne dăm mâna, să lucrăm fără resentimente de prost-gust, spre binele comunității.

Alianța portocalie a arătat, din păcate, că se află într-o campanie electorală permanentă, iar singurul obiectiv al său, vizibil și declarat, este distrugerea PSD și a Opoziției. Să stea liniștiți domnii portocalii! PSD va continua procesul de reformare, ne vom replia din mers și ne vom menține statutul de cel mai important partid politic din țară. Dacă totuși liderii PNL și alți demnitari din actualul Guvern doresc să ne facă reclamă și imagine noi nu-i vom refuza, dar mai corect ar fi să se ocupe de propriile probleme, sau de disensiunile din Alianța DA, care nu se mai termină...

PSD Alba face apel la toleranță și respect reciproc între toate formațiunile de pe eșichierul politicii românești. Nu putem avansa din nici un punct de vedere doar polemizând unii cu alții și preocupându-ne tot timpul de soarta celuilalt, fără a ne vedea bârna din proprii ochi. Este timpul să ne trezim la realitate, măcar în al 12-lea ceas, și să ne folosim capacitățile pentru realizarea obiectivelor României, precum integrarea în Uniunea Europeană și un trai decent, nu la atacuri nedemne de statutul nostru politic. (**Purtător de cuvânt Doina-Emilia Harda**).

2. Despre activitatea Consiliului local Alba Iulia

Abuzul de drept – instrumentul preferat al consilierilor locali ai Alianței DA pentru deformarea urbanistică a orașului

Aspectul municipiului Alba Iulia reprezintă o preocupare constantă a fiecărui locuitor al acestui oraș și ar trebui să constituie un obiectiv prioritar al edililor aleși să vegheze la respectarea legii în domeniul urbanistic. Din punct de vedere legislativ, domeniul urbanistic este clar și sistematic reglementat prin Legea 350/2001, H.G.525/1996, precum și prin alte acte normative care asigură o uniformitate structurală și arhitecturală a fiecărei zone urbane.

În acest context, misiunea edililor locali este una simplă, respectiv aceea de a respecta prevederile legale,

încadrându-se în Regulamentul Urbanistic al Planului Urbanistic General al Municipiului Alba Iulia, respectiv Proiectul nr. 4109/1996. Din păcate, o lege clară și detaliată nu poate permite acordarea de autorizații de construcție haotice, cu ignorarea unor norme urbanistice minime.

Așa s-a născut necesitatea adoptării Hotărârii Consiliului Municipal din 20.03.2006, care a selectat inutil și nelegal din prevederile legale în domeniu, doar acele norme care să permită acordarea „oricui” (?!) dorește să construiască și oriunde (?!) o autorizație de construcție. S-a produs astfel legiferarea așa-numitului fenomen „blocuri între case”, respectiv o situație de disconfort major, care afectează liniștea, aspectul și confortul habitatului multor cetățeni ai orașului Alba Iulia, ale căror interese, multe și votante, au fost de data aceasta uitate nu de lege, ci de cei mandatați la respectarea îndeplinirii ei în folosul cetățenilor.

Din păcate, Consiliul Local al municipiului Alba Iulia continuă să-și desfășoare ședințele în atmosfera cultural-patriotică a fostelor congrese ale defunctului partid comunist. Mașina de vot a Puterii funcționează fără probleme, însă, din nefericire pentru reprezentanții Alianței „D.A.”, greșelile se țin lanț.

La ultima ședință, cea de ieri (luni, 27 martie 2006), am avut de discutat și aprobat un proiect de hotărâre referitor la „Reguli pentru amplasarea locuințelor colective în municipiul Alba Iulia”. Proiectul a trecut, în ciuda faptului că am demonstrat că documentul este în afara legii, el încălcând flagrant reglementările urbanistice în vigoare. În aceste condiții, am formulat o reclamație administrativă, prin care solicităm anularea Hotărârii din 20.03.2006 a Consiliului Local Alba Iulia, privind reguli pentru amplasarea locuințelor colective în Municipiul Alba Iulia, ca fiind nelegală și netemeinică.

Menționăm că la baza dezvoltării urbanistice a orașului se află un Plan Urbanistic General, care include reglementări urbanistice obligatorii pentru fiecare zonă în parte. Astfel, fiecare zonă a orașului are caracteristicile ei ca procent de ocupare a terenului, ca regim de înălțime, spații de parcare, spații verzi și plantate, locuri de joacă, rețele stadale și de utilități. Aceste reglementări de zonă legea spune că este necesar a fi respectate, tocmai pentru a nu se ajunge ca într-o zonă industrială să fie edificate case de locuit, într-o zonă de case de locuit să nu ne procopsim cu fabrici într-un cartier de case cu regim de înălțime de maxim două niveluri, sau să constatăm că în curtea noastră se uită nestingherit vecinul de la etajul trei din blocul care s-a ivit peste noapte lângă casă.

Scopul este cât se poate de firesc, normal și logic: respectarea vieții private, a intimității, asigurarea drepturilor fiecărui cetățean de a se bucura de confortul și

caracteristicile zonei unde a ales, credea el, în cunoștință de cauză, să-și trăiască viața. Drepturi minime, firești, în orice țară democratică, în care cetățeanul este respectat pentru votul său și contribuția sa financiară.

Partidul Social Democrat a militat zadarnic, prin consilierii săi locali, la respectarea legii și aplicarea ei fără derogări, atrăgând atenția că prin Hotărârea Consiliului Local Alba Iulia din 20.03.2006 se încalcă prevederile art. 25, 46, 47, 48, 49, 65 din Legea 350/2001, art. 31, al. 1, 33, 25, 26, 34, 13, 27, 28, 29 din H.G. 525/1996, precum și Planul Urbanistic General al orașului Alba Iulia, acesta „constituind baza legală pentru realizarea programelor și acțiunilor de dezvoltare”, conform art. 46, al. 1 din Legea 350/2001 privind amenajarea teritoriului și urbanismul. Nu ne rămâne decât posibilitatea de a ataca această hotărâre în fața instanțelor de judecată competente, în scopul apărării drepturilor cetățenilor acestui oraș, demers în prezent realizat.

Referitor la amenințările primarului municipiului Alba Iulia la adresa mea, cu declanșarea unor controale pe linie financiară, doresc doar să-i transmit că nu mă impresionează astfel de atacuri. Orice fel de presiuni nu vor putea să mă reducă la tăcere, pentru că eu am o datorie morală față de cei care m-au ales.

Nu mă intimidă nici un fel de „trompetă”, nici portocalie nici de altă culoare, iar politica băgatului pumnului în gură nu mă afectează în nici un fel. Voi continua să atrag atenția asupra ilegalităților care se petrec sub oblăduirea autorităților locale, chiar dacă această atitudine îi deranjează foarte mult pe cei aflați vremelnice la putere. Nu o să mă dezic de principiile cinstei și corectitudinii în activitatea mea, iar celor care își mai fac speranțe deșarte le transmit cu respect că nu s-a născut încă omul care să mă intimideze, indiferent de modul prin care intenționează să-și pună în aplicare planurile. (28 martie.2006, Alba Iulia, **Consilierii locali ai P.S.D., prin arh. Doina Harda**).

3. Prea ocupați „să trăim”

Uităm să mai fim oameni

Am participat cu emoție la concertul caritabil organizat la sfârșitul săptămânii trecute de Asociația „Pelerinii Iubirii” din Alba Iulia, în cadrul unei campanii de strângere de fonduri pentru o fetiță de nouă ani, Alina Anghel, care are nevoie de un transplant concomitent de ficat și rinichi. Deși figurau printre organizatorii evenimentului, reprezentanții autorităților locale și județene au uitat cu desăvârșire de această acțiune nobilă. Am fost neplăcut surprinsă de lipsa oamenilor cu dare de mână din oraș de la acest eveniment umanitar înălțător: salvarea vieții unui îngerăș de copil nevinovat. În mod incredibil și inexplicabil, nici un patron, nici un director de instituție deconcentrată, nici un parlamentar, nici un om politic nu au participat la acțiunea respectivă. Nu

intenționez să fac propagandă în urma participării mele, împreună cu alți colegi, la campania de salvare a acestei fetițe. Strângerea de fonduri pentru copilul bolnav nu are nimic de-a face cu politica sau cu partidele. Tocmai din această cauză am fost extrem de dezamăgită, dar și revoltată în același timp, de indiferența și lipsa de interes a unor oameni din Alba Iulia care realmente pot contribui la salvarea Alinei.

Nu îmi vine să cred, dar se pare că am uitat să mai fim oameni, dacă nu ne putem canaliza energiile și posibilitățile și spre lucruri bune, spre gesturi mărunte și de suflet, spre minima întrajutorare umană. Intenția tânărului aflat în arestul IPJ Alba de a dona fetiței un rinichi constituie, din acest punct de vedere, un exercițiu remarcabil de solidaritate umană, dar, în același timp, și o palmă pentru noi toți, pentru toți cei care au, pot, dar nu vor sau sunt prea comozi...

Personal, salut decizia acestui om, pe nume Claudiu Călbază, și consider că el trebuie să fie recompensat într-un fel, fie numai pentru ideea sa generoasă. Eu am hotărât să contribui la strângerea sumei necesare operației fetiței la nivelul PSD Alba, și ar fi de dorit ca și alte partide, instituții și persoane care dispun de fonduri să procedeze la fel. Până la urmă, este vorba de salvarea vieții unui suflet nevinovat, toți suntem părinți, și ar trebui să ne gândim că fiecare viață merită cel mai mic gram de speranță. (28 martie 2006, Alba Iulia, **vicepreședinte PSD Alba, Doina - Emilia Harda**).

- II Din viața organizației PSD Alba

Comunicat

Comitetul Executiv Județean Alba al PSD, întrunit în ședința din 23 martie 2006, prin vot secret, cu majoritate calificată, a hotărât retragerea sprijinului politic, pentru funcția de deputat al PSD în Camera Deputaților, pentru domnul deputat Liviu Mugurel Sârbu și a recomandat Organizației municipale Sebeș a PSD să ia față de acesta măsurile disciplinare prevăzute de Statutul PSD.

Această hotărâre a fost luată ca urmare a gravelor abateri ale acestuia de la îndatoririle membrilor PSD prevăzute în art.10 din Statutul Partidului Social Democrat.

Domnul Liviu Mugurel Sârbu a încălcat obligația statutară de a milita pentru păstrarea și întărirea unității partidului, de a acționa pentru îndeplinirea obiectivelor din Programul politic, de a nu aduce daune imaginii și prestigiului partidului și de a-și plăti cotizația de membru al partidului.

Supărat că nu a fost reales în funcția de președinte al Organizației județene Alba a PSD la Conferința județeană din luna aprilie 2005 a declanșat acțiuni publice de denigrare a activității celor aleși în conducerea județeană a partidului, refuzând să colaboreze cu aceasta.

Datorită managementului defectuos în conducerea activității financiare a partidului în perioada cât a fost președinte al organizației județene, în urma alegerilor locale și generale din anul 2004, a lăsat pentru organizația județeană o datorie de peste 1,6 miliarde lei, refuzând, după pierderea funcției de președinte, să contribuie parțial la stingerea acesteia.

Ca urmare a ultimelor evenimente care au avut loc în partid, a organizat întâlniri cu unii primari, viceprimari și unii reprezentanți ai PSD din județ, îndemnându-i să părăsească partidul și să se înscrie în PNL sau în PD pentru a putea să-și rezolve problemele economice și sociale ale locuitorilor unităților administrativ-teritoriale respective.

Prin comportamentul său politic în organizația județeană a partidului, precum și prin cel avut în calitate de deputat, în aceste zile, a contribuit la amplificarea tensiunilor în PSD, exprimându-se public că se mai gândește dacă va mai rămâne în PSD.

Prin cabinetul parlamentar, deschis în municipiul Sebeș, a evitat colaborarea cu conducerea organizației județene a partidului, desfășurând o activitate parlamentară și politică deficitară și refuzând să ducă la îndeplinire Hotărârea nr.6 / 11.02.2006 a PSD Alba.

În acest an nu a plătit cotizația de membru al PSD.

De asemenea, Consiliul municipal Sebeș al PSD, întrunit în ședința din 23 martie 2006, a hotărât, prin vot secret, cu majoritate absolută, retragerea sprijinului politic al organizației și excluderea din partid a domnului Liviu Mugurel Sârbu.

Alba Iulia, 30 martie 2006, președinte executiv, secretar executiv, prof. Dorin Gheorghe Sandea, ing. Ioan Farcaș (**Purtător de cuvânt, Doina Harda**).

Buzău

- Vineri, 24 martie 2006, la sediul Organizației Municipale, a avut loc săptămânala întâlnire cu presa a filialei județene, la care au participat din partea PSD Buzău președintele Ion Vasile, deputatul Valeriu Ungureanu, vicepreședinte, și Gabriel Mihalașcu, secretar.

Reprezentanților mass media le-a fost transmisă cu această ocazie și următoarea Declarație de presă a Organizației Județene:

„Majoritatea măsurilor luate în anul 2005 de către guvernanți nu au avut nici o legătură cu „programul de guvernare” promovat de Alianța D.A. în timpul campaniei electorale. Deciziile actualei guvernări de dreapta sunt o dovadă incontestabilă de inconsecvență și imoralitate politică.

Prin măsurile luate, Guvernul Tăriceanu a demonstrat iresponsabilitate față de climatul economico-finan-

ciar din România, dispreț față de mediul de afaceri și este direct răspunzător pentru haosul creat în cadrul legislației fiscale. În ceea ce privește domeniul social, guvernării nu au realizat absolut nimic, prin urmare situația s-a degradat permanent, din ce în ce mai mult.

În anul 2004 creșterea economică a fost de 8%, iar în anul 2005 a scăzut la circa 4%, fapt care a avut influențe negative asupra fondurilor destinate sectoarelor de sănătate și învățământ, precum și a ocupării forței de muncă.

Prin adoptarea cotei unice de impozitare, elementul esențial al începutului regresului economic și social în România, s-au înregistrat pierderi de aproape un miliard de euro venituri bugetare. În încercarea disperată de a compensa scăderile de venituri bugetare, Guvernul a decis majorări de prețuri, tarife și accize în avans față de planurile stabilite cu partenerii europeni.

Codul fiscal a fost modificat de 4 ori într-un timp destul de scurt, ceea ce a avut efecte grave în ceea ce privește predictivitatea mediului de afaceri.

Au fost oprite din lipsa fondurilor o serie de mari lucrări de infrastructură, ceea ce a determinat o scădere a ritmului în industria construcțiilor, în mod special pentru realizarea obiectivelor în domeniul utilităților publice.

Începând din acest an se vor resimți și consecințele blocării acordului cu FMI, iar modul iresponsabil în care a fost construit bugetul anului 2006 demonstrează faptul că politica fiscală din România s-a înscris pe o direcție incontolabilă.

Creșterea substanțială a prețurilor și tarifelor, cu deosebire la utilități, a creat și creează mari probleme cetățenilor acestei țări, în mod special categoriilor defavorizate: șomeri, pensionari, tineri cu salarii indecent de mici.

În decembrie 2005, față de aceeași perioadă a anului trecut s-au înregistrat următoarele creșteri la tarife: 36,5% la gaze naturale, 20% la energia termică, 25,7% la apă, canal și salubritate și 22,4% la transport urban. La aceste creșteri se adaugă și creșterile de prețuri la alimentele de bază, care în decembrie 2005 au fost mai mari decât rata inflației (8,6%), în mod special la legume (21,4%), carne de porc și de pasăre.

Și cum toate acestea nu erau suficiente, factura la întreținere a ajuns în 2006 mai mare decât veniturile multora dintre români.” **(Biroul de presă al Organizației Județene Buzău a Partidului Social Democrat).**

Dolj

● În data de 20.03, la sediul Organizației Municipale Craiova, au avut loc Adunarea Generală a Organizației Locale nr.8 și ședința Comisiei de Tineret.

● În data de 21.03, la sediul Organizației Municipale Craiova, au avut loc Adunările Generale ale Organizațiilor Locale nr. 1, 16 și 19.

● În data de 22.03., la sediul Organizației Municipale Craiova, au avut loc Adunările Generale ale Organizațiilor Locale 5, 35 și ședința Biroului Executiv Municipal.

● În data de 23.03, la sediul Organizației Municipale Craiova, a avut loc ședința Consiliului Municipal.

● În aceeași zi, la sediul Organizației Județene Dolj, a avut loc conferința de presă la care au participat deputatul Claudiu Manda, vicepreședinte al PSD Dolj și consilierul județean Petre Petrescu, secretar executiv al PSD Dolj.

● În data de 25.03, au avut loc audiențe la cabinetul parlamentar al deputatului prof.dr. Monalisa Găleteanu.

● În data de 26.03, echipa de la cabinetul parlamentar al senatorului Mircea Geoană a participat împreună cu domnia Mihai Nicolescu, vicepreședinte al PSD Dolj și Marin Diaconeasa, consilier județean la Adunările Generale ale Organizațiilor Teritoriale Negoii și Bistreț.

◆ În această săptămână echipa de la cabinetul parlamentar al deputatului Ștefan Valeriu Zgonea au participat la Adunările Generale ale Organizațiilor Teritoriale Lipov și Măceșu de Sus. **(Biroul de presă).**

Timiș

● **«Programul de dezvoltare rurală al PSD a fost lansat în Timiș»**

Programul de dezvoltare rurală al PSD – „Satul românesc, sat european” –, coordonat de vicepreședintele Partidului Social Democrat Ilie Sârbu a fost lansat, sâmbătă, la Timișoara, în prezența primarilor social-democrați din Timiș. Documentul, realizat sub forma unui Caiet Social Democrat, cuprinde o analiză a situației în care se găsește în acest moment satul românesc și schițează un viitor proiect de guvernare. „Traseul european al României trebuie să cuprindă obligatoriu relansarea satului românesc. Până acum, nu a existat un proiect unitar de dezvoltare a mediului rural, tocmai de aceea PSD lansează acest program, care trebuie completat, punctual, în fiecare județ, cu sprijinul direct al primarilor noștri. Pot să vă spun că este cel mai amplu și important program sectorial de guvernare al Partidului Social Democrat”, a declarat senatorul Ilie Sârbu. În partea a doua a întâlnirii, fiecare primar a prezentat problemele cu care se confruntă în acest moment, unii dintre cei prezenți declarând că au fost supuși anumitor presiuni politice din partea reprezentanților actualei puteri. De asemenea, președintele PSD Timiș a făcut o informare

politică privind tensiunile prin care a trecut partidul în aceste zile. „A existat o criză puternică, alimentată atât din exterior, cât și de unii colegi, pe care pot să vă asigur că am depășit-o, deși este posibil să mai apară anumite probleme, care, însă, cu siguranță nu vor produce o rupere a PSD. Lucrurile se vor așeza în perioada următoare. Important este să începem să le vorbim oamenilor despre această guvernare dezastruoasă.” (26 martie 2006)

- Dezastrul agriculturii României și deficitul balanței comerciale cu produse agroalimentare.

Agricultura zdruncină balanța comercială.

Ce produc agricultorii români, pe baza sprijinului declarat pe toate canalele de știri de ministrul pădurilor, că al agricultorilor nu se poate numi?

Ce șanse au producătorii agricoli în acest an?

Anul 2006 a început bine pentru guvernanți, dar prost pentru agricultori.

Prin politica agricolă pe care actualul Guvern a dus-o în 2005 și pe care a continuat-o în acest an a influențat negativ balanța comercială cu produse agroalimentare, deficitul crescând în luna ianuarie 2006 cu 52%, față de ianuarie 2005, adică aproximativ cu 121 milioane euro.

Printre produsele alimentare la care importul a crescut, se numără carnea de porc (+ 4.600 tone), cartofii (+ 10.000 tone), carnea de pasăre (+3.000 tone).

Numai în luna ianuarie 2006, importurile de produse agroalimentare au crescut cu 40%, față de aceeași lună a anului trecut, în timp ce exporturile la aceste produse au crescut cu numai 13,2%.

Lipsa de discernământ și profesionalism, slaba pregătire economică a conducerii Ministerului Agriculturii, au fost principalii factori care au condus la neacordarea atenției stimulării produselor vegetale și animaliere la sortimentele solicitate la export sau deficitare în țară, care, de multe ori, s-au exportat, în scopul echilibrării balanței comerciale.

Deși suntem țara care are cel mai ridicat potențial agricol din zonă, deși ne clasăm în rândul primelor șase din Europa din punctul de vedere al suprafeței agricole pe cap de locuitor, deși suprafața arabilă ne plasează pe locul cinci în Europa, continuăm să devenim tot mai dependenți de importurile de produse agroalimentare.

- Anul trecut, importul de produse agroalimentare a depășit două miliarde euro, în creștere cu 22,6% față de anul 2004.

- Soldul negativ al balanței comerciale este generat de importurile de carne de porc, țigări și tutun, zahăr și carne de pasăre, majoritatea acestor sectoare reducându-și capacitatea la mai mult de jumătate.

- Deficitul comercial al balanței comerciale cu produse agroalimentare a fost, în 2005, de 1,34 miliarde

euro, în creștere cu 27% față de anul 2004, tendință care s-ar putea menține și anul acesta.

- În condițiile unui deficit comercial total de aproape 8 miliarde euro, importurile de produse agroalimentare reprezintă o parte însemnată, ceea ce demonstrează că în agricultura românească nu s-a întâmplat aproape nimic din punct de vedere calitativ de când a ajuns la guvernare actuala coaliție.

- Dacă în 2007 ne vom integra în UE cu această agricultură, atunci să nu ne surprindă că produsele europene vor lua și mai mult locul produselor românești.

- Cât privește exporturile României de produse agricole, îndeosebi pe relația Uniunea Europeană, și aici stăm catastrofal.

- o Structura acestor exporturi arată că la capitolul „produse prelucrate” suntem ca și inexistenți pe piețele externe.

- o Cele mai solicitate mărfuri la export au fost animalele vii, valoarea acestor exporturi fiind de 140,7 milioane euro, urmate de uleiul de floarea-soarelui și floarea-soarelui, cu valori de 51,7 milioane euro, respectiv 44,9 milioane euro.

- Faptul că nu putem fi competitivi pe piețele externe e numai un aspect al problemei. Întorcându-ne pe plaiurile noastre, constatăm, că, la principalele produse agroalimentare, nu doar că nu avem capacitate de export, dar ne lipsește inclusiv capacitatea de a ne asigura consumul intern.

- România este al doilea importator după Japonia la carne de porc, arată presa economică.

- Dacă în urmă cu zece ani efectivele de porcine ale României erau de circa 10 milioane de capete, în condițiile funcționării unui număr de aproape 200 de mari complexe industriale, astăzi numărul acestora s-a înjumătățit, iar complexele industriale au rămas vreo 10.

- Din cele aproximativ 5 milioane de capete existente în momentul de față, doar circa un milion se regăsesc în fermele comerciale, unde condițiile de igienă și de siguranță sunt cât de cât asigurate, restul de patru milioane de capete regăsindu-se la producătorii individuali, adică în gospodăriile populației.

- Statul a încercat să sprijine crescătorii de porci și a ridicat, anul trecut, subvenția pe kilogramul de carne în viu de la 8.000 lei/kg (ROL), la 12.000 lei/kg. Efectele au fost altele decât cele scontate.

- Numai pe primele șase luni ale anului trecut, importurile de carne de porc s-au dublat, ajungând, la sfârșitul anului, la 314,4 milioane euro. Tot în aceeași perioadă, s-au realizat din producția internă în jur de 25.000 tone carne de porc, față de aproape 32.000 tone în intervalul similar din 2004. Subvenția a însemnat, așadar, bani aruncați.

- Pe de altă parte, prețul de vânzare al carcăsei de

porc din producția internă este de peste 7.000 lei/kg, față de o medie de 5.200 lei în Uniunea Europeană. Înseamnă că e mai indicat să importăm?

Carnea de pasăre. Sectorul avicol părea să aibă, la un moment dat, o soartă mai bună decât a celui de creștere a porcilor, până când în România și-a făcut apariția virusul gripei aviare.

– Vânzările producătorilor interni au scăzut cu peste 40% în prima fază, iar exporturile au fost sistate în totalitate. Oricum ele nu prea contau.

– România a importat, în 2004, circa 120.000 tone carne de pasăre, iar în 2005 importurile au ajuns la 158.000 tone, valoarea acestora fiind de 106 milioane euro.

Consumul intern al României este de circa 350.000 tone carne, mai mult de jumătate fiind asigurat din importuri, deși producția internă se ridică la 220.000 tone. Numai că, și în acest caz, carnea din import este mai ieftină decât cea din producția internă. Spre comparație, dacă în anul 2000 prețurile de import erau cuprinse între 1.200 și 1.300 dolari/tona de carne, în 2005 acestea au scăzut la 550-650 dolari/tonă. În curând vom mânca exclusiv din import.

De fapt, observăm că actualul Guvern e interesat de scumpiri, motivând cu alinierea prețurilor energiei la prețurile europene, dar lovind, în fapt, în agricultori, prin mărirea exagerată a imputurilor (îngrășăminte, carburanți, etc.), continuând aceeași politică dezastruoasă pentru agricultură și în acest an. Pentru a acoperi deficitul economic, guvernul portocaliu a găsit soluții „salvatoare”, impunând noi taxe și impozite, mărinde recent a doua oară impozitele pe terenul agricol, în detrimentul agricultorilor.

Nu există, la finele lunii martie, nici un semnal de campanie agricolă de primăvară!

Suprafața sprijinită cu subvenții în acest an declarată de minister, este de 620 mii ha reprezentând numai 6,5% din suprafața arabilă de 9,4 milioane, iar suma acordată pentru susținerea producției vegetale, în anul 2006, este de 233 milioane RON, față de 1068 milioane lei RON acordate în anul 2004.

Cele menționate mai sus, întăresc convingerea actuală a majorității producătorilor români din agricultură, că acțiunile întreprinse de conducerea actuală a agriculturii sunt neeconomice, neprofesionale și în detrimentul economiei noastre.

Astfel, eticheta pusă de către producătorii agricoli ministrului Gheorghe Flutur de „gropar al agriculturii românești” a prins, iată, mai bine decât lipiciul „super-gluc” și nu mai poate fi dezlipită indiferent câtă propagandă și demagogie portocalie ne va mai servi vicepreședintele PNL. (28 martie 2006, **senator Illie Sârbu, vicepreședinte PSD**).

● «Tăriceanu se pune bine cu Flutur»

În ultimele zile, diverși politicieni aflați temporar la putere au exprimat opinii în legătură cu modul în care au fost gestionate problemele agriculturii în perioada guvernării PSD. Dintre toți, ca de obicei, cel mai neavizat a fost premierul Călin Popescu Tăriceanu, un diletant notoriu, care a dovedit că nu-și merită locul în fruntea Guvernului.

Nu insist asupra incompetenței domnului Tăriceanu, însă nu pot accepta să ne dea lecții un personaj care se face vinovat direct de drama prin care trec sute de mii de agricultori, pensionari, profesori, medici, aflați în pragul falimentului, ca urmare a politicii dezastruoase promovate de actualul Executiv.

Prin politica agricolă pe care liberalii de la guvernare au dus-o în 2005 și pe care au continuat-o în acest an a fost influențată negativ balanța comercială cu produse agroalimentare, deficitul crescând în luna ianuarie 2006 cu 52%, față de ianuarie 2005, adică aproximativ cu 121 milioane euro.

Printre produsele alimentare la care importul a crescut, se numără carnea de porc (+ 4.600 tone), cartofii (+ 10.000 tone), carnea de pasăre (+3.000 tone).

Numai în luna ianuarie 2006, importurile de produse agroalimentare au crescut cu 40%, față de aceeași lună a anului trecut, în timp ce exporturile la aceste produse au crescut cu numai 13,2%.

În condițiile unui deficit comercial total de aproape 8 miliarde euro, importurile de produse agroalimentare reprezintă o parte însemnată, ceea ce demonstrează că în agricultura românească nu s-a întâmplat aproape nimic din punct de vedere calitativ de când a ajuns la guvernare Cabinetul Tăriceanu.

Nu există, la finele lunii martie, nici un semnal de campanie agricolă de primăvară!

Suprafața sprijinită cu subvenții în acest an, declarată de minister, este de 620 mii ha reprezentând numai 6,5% din suprafața arabilă de 9,4 milioane, iar suma acordată pentru susținerea producției vegetale, în anul 2006, este de 233 milioane RON, față de 1068 milioane RON acordate în anul 2004.

Cât privește referirea la perioada 2001-2004, le transmitem domnilor Călin Popescu Tăriceanu și Gheorghe Flutur că cei care ne-au evaluat au fost, pe de-o parte, reprezentanții Uniunii Europene, care au încheiat capitoul de negociere cu România pe domeniul agricol cu șase luni mai devreme de termenul limită și fără clauza de salvagardare și, pe de altă parte, producătorii agricoli autohtoni, care, acum, îl numesc pe domnul Flutur „groparul agriculturii românești”.

De asemenea, îi reamintim domnului prim-ministru că, pe timpul guvernării PSD, nu s-a înregistrat nici o grevă a agricultorilor, pe când actualul Guvern se va

confrunța cu a doua acțiune de protest de acest gen, programată săptămâna viitoare.

Considerăm importantă și poziția celor 500 de reprezentanți ai Ligii Asociațiilor Producătorilor Agricoli din România, care, recent, au cerut demisia ministrului Gheorghe Flutur.

Din punct de vedere politic, înțelegem, însă, atitudinea domnului Tăriceanu, care a sărit în apărarea ministrului Flutur doar pentru a-i câștiga bunăvoința, fiind de notorietate faptul că acesta din urmă îi sapă scaunul premierului, dorind să-i ia locul în fruntea Guvernului. (30 martie 2006, **senator Ilie Sârbu, vicepreședinte PSD**).

Tulcea

● În perioada 24-30 martie 2006, în organizațiile teritoriale din localitățile Babadag, Măcin, Isaccea, Topolog, Mahmudia au avut loc adunările generale ale organizațiilor de partid.

● De asemeni în municipiul Tulcea organizațiile locale nr. 7; 13; 18; 26; 31 și 32 au ținut adunări generale.

Biroul Permanent al Organizației Județene Tulcea a PSD a stabilit pentru adunările generale ale organizațiilor teritoriale, agenda de lucru care cuprinde:

1. Raport privind activitatea politică și organizatorică a Biroului organizației comunale (orașănești), a PSD pentru perioada martie 2005- martie 2006.

2. Prezentarea documentelor adoptate de Consiliul Național al Partidului Social Democrat din data de 3 februarie 2006:

- Manifestul Social Democrat;
- Noul Contract Social – pentru bunăstarea fiecărui român ;
- Păstrarea demnității și identității naționale într-o Românie europeană - o perspectivă social-democrată ;
- Statutul PSD – cadru democratic sau frână în modernizarea, restructurarea și conducerea partidului.

3. Dezbateri pe baza materialelor prezentate

● Miercuri 29 martie 2006, președintele Organizației Județene Tulcea a PSD, dl. Trifon Belacurencu împreună cu dl. Murariu Dan, responsabilul colectivului de manageri electorali, s-au deplasat în localitățile: Murișiol, Mahmudia, Beștepe și Nufăru.

Discuțiile purtate cu activul de partid, consilierii PSD din administrația locală cât și cu cetățenii din aceste lo-

calități s-au referit la:

- situația actuală din partid, la nivelul conducerii naționale, cât și la nivelul conducerii județene

- acțiunile pe plan local și central ale partidului, de demascare a politicii guvernului și autorităților locale portocalii, antisociale și antinaționale.

● **Joi 30 martie 2006** în prezența președintelui Organizației Județene Tulcea a Partidului Social Democrat, dl. Trifon Belacurencu și senatorul de Tulcea, dl. Ion Vărgău, a fost dat în folosință sistemul de alimentare cu gaze naturale a orașului Măcin, investiție inițiată de guvernarea PSD. (**Președinte, Trifon Belacurencu**).

Vâlcea

● Pe 25 martie 2006 domnul Ion Cîlea, președintele Organizației Județene Vâlcea a PSD împreună cu președintele Direcției județene de specialitate a participat la întâlnirea de la Slatina cu conducerea Departamentului de Agricultură, Silvicultură și Dezvoltare Rurală al Consiliului Național. Cu acest prilej au fost dezbătute problemele stringente ale agriculturii românești din județele Dolj, Gorj, Mehedinți, Olt și Vâlcea, formulându-se propuneri cu măsuri alternative pentru reabilitarea potențialului productiv al pământului din aceste zone. În acest sens, domnul Ion Cîlea a făcut un număr de 4 propuneri care au fost reținute de conducerea departamentului.

● Duminică, 26 martie 2006, domnul Ion Cîlea, președintele Organizației Județene Vâlcea, s-a întâlnit cu biroul organizației comunale Dănicei a PSD, cu care ocazie au fost abordate, într-un spirit democratic, problemele activității politice la ordinea zilei în Partidul Social Democrat, precum și problemele administrative teritoriale ale localității privind reabilitarea infrastructurii afectate de intemperiiile din anul trecut și anul curent.

● Marți, 28 martie 2006, continuând întâlnirile conducerii organizației județene, a domnului președinte Ion Cîlea cu birourile organizațiilor teritoriale din localitățile: Fântărești, Laloșu, Făurești, Diclești, Valea Mare, Măciuca, Stănești, Lăcusteni, Zătreni și Livezi, s-au dezbătut cu reprezentanții acestor organizații problemele administrative, gospodărești ale localităților, precum și problematica activității de partid referitoare la întărirea ordinii și disciplinei, menținerea unității de acțiune a fiecărei organizații teritoriale, monitorizarea acti-

Organizații teritoriale ale PSD

vității actualilor guvernanți cu privire la racolarea aleșilor locali ai PSD, stabilindu-se totodată măsuri eficiente pentru stoparea acestei acțiuni.

- Pe data de 30 martie a.c. a avut loc, la Berbești, reuniunea biroului organizației orășenești a PSD la care a participat domnul Ion Cîlea, președintele organizației județene și domnul Aurel Vlădoiu, prim vicepreședintele organizației județene.

În cadrul reuniunii s-au dezbătut probleme politice ale activității organizației orășenești. Prin luările de vânt, reprezentanții organizației județene au transmis mesajele de unitate și solidaritate reieșite din șe-

dința Biroului Permanent național din 27 martie a.c.

- Pe 31 martie a.c. a avut loc conferința de presă a Organizației Județene Vâlcea a PSD la care au participat reprezentanții mass mediei locale.

Prin intervențiile domnilor Ion Cîlea, președintele organizației, Aurel Vlădoiu, deputat au fost prezentate principalele probleme de pe agenda de lucru a conducerii partidului și a Biroului Permanent Județean; au fost date răspunsuri la întrebările puse de reprezentanții presei, radioului și televiziunilor locale. **(Biroul de presă).**

Informațiile propuse pentru a fi cuprinse în acest buletin vor fi transmise la Institutul Social Democrat „Ovidiu Șincai”, str. Atena 11, telefon: 230.24.34, 230.24.74. Fax: 231.55.23. e-mail: isd@rdsmail.ro și la Biroul de presă al PSD, Șoseaua Kiseleff nr. 10, telefon/fax: 222.32.72